

ZPRÁVY 2015

Dilia

LÉTO

Toto telo si za posledné roky vytrpelo priveľa bolesti. Ale to telo som ja, žijem v ňom a patrí mne. Tebe som dovolila, aby si ho na chvíľu vlastnil. Ale teraz je všetko inak. Toto telo je moje a ja ho už nemienim požičiavať.

CENA EVALDA SCHORMA ZA ROK 2014!

Do finále letošního ročníku Ceny Evalda Schorma byli nominováni:

Matyáš Dlab a **Otto Kauppinen** (JAMU) za původní hru *Adam 2.0*

Kateřina Holá (DAMU) za překlad hry Duncana Macmillana *Plíce*

Klára Hutečková (DAMU) za původní hru *Oblovka*

Tatána Allen Janatová (DAMU) za původní hru *Sněž*

Otto Kauppinen (JAMU) za překlady her Mika Myllyahy *Harmonie* a Okko Lea *Hřiště*

Ivo Kristián Kubák (DAMU) za dramtizaci románu *1913* (spoluautorka Marie Nováková)

Šimon Peták (JAMU) za původní hru *Hnízdo*

Veronika Pospíšilová (JAMU) za původní hru *Semínka*

Natálie Preslová (FFUK) za scénář k dokumentárnímu dramatu *Plně ruce revoluce* (spoluautor Janek Lesák)

Pavol Seriš (JAMU) za původní hru *Kto je tu navyše*

Slavnostní předání Ceny Evalda Schorma se bude konat 19. května 2015 v Divadle Na zábradlí v rámci Dne D. Během večera proběhne mimo jiné scénická skica úryvku vítězné hry v podání Divadla LETÍ.

Divadelní, literární,
audiovizuální agentura, z. s.

www.dilia.cz

OBSAH

Kontakty	2
DIVADELNÍ ODDĚLENÍ	4
Informujeme	4
Rozhovor	7
Premiéry	11
Nabízíme – České hry	14
Nabízíme – Přeložené zahraniční hry	17
Nabízíme – Nepřeložené zahraniční hry	34
HUDEBNÍ ODDĚLENÍ	43
Premiéry	43
Nabízíme – Hudebně – dramatická díla	44
LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ	47
Informujeme	47
Rozhovor	48
Vydané knihy	50
Nabízíme – Literární díla	51
MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ	53
Informujeme	53
Premiéry	54
Zastupujeme	55
REJSTŘÍK	56

**Divadelní, literární,
audiovizuální agentura, z. s.**

Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

ŘEDITEL

prof. JUDr. Jiří Srstka

SEKRETARIÁT ŘEDITELE

Eva Kraupnerová

tel.: 283 893 603

fax: 283 893 599

Ústředna:

tel.: 283 891 587

Záznamník (24 hodin denně):

tel.: 283 893 603

Linka pro volání z mobilu:

tel.: 606 614 658

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ

vedoucí oddělení

Zdeněk Harvánek

tel. a fax: 266 199 876

referenti pro tuzemsko

tel.: 266 199 826

referenti pro zahraničí

tel.: 266 199 833

agentáž

Mgr. Marie Špalová

tel.: 266 199 861

Mgr. Helena Eliášová

tel.: 266 199 823

David Košťák

tel.: 266 199 837

půjčování a prodej textů

Mgr. Pavla Kačorová

tel.: 266 199 829

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

vedoucí oddělení

Mgr. Jan Barták

tel.: 266 199 862, 283 890 666

fax: 283 891 599

referent

Jitka Tomešová

tel.: 266 199 817

fax: 283 891 588

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

vedoucí oddělení

Alena Jakoubková

tel.: 266 199 841

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

vedoucí oddělení

Zdeněk Harvánek

tel. a fax.: 266 199 876

referenti

Jan Rychta DiS.

Ondřej Šárek

tel.: 283 893 709

KOLEKTIVNÍ SPRÁVA AUTORSKÝCH PRÁV

ředitel kolektivní správy

Mgr. Jan Barták

tel.: 266 199 862

fax: 283 890 666

EKONOMICKÉ ODDĚLENÍ

hlavní ekonom

Anna Tichá

tel.: 266 199 818

vedoucí honorářové účtárny

Václava Kaplanová

tel.: 266 199 867

PRÁVNÍ ODDĚLENÍ

Mgr. Viktor Košut

tel.: 266 199 865

Mgr. Klára Parkanová

tel.: 266 199 847

dědictví a úschova děl

Zuzana Hůlková

tel.: 266 199 834

*Podrobné členění jednotlivých oddělení
včetně seznamu zaměstnanců a jejich
kompetencí naleznete na www.dilia.cz.*

*E-mailové adresy zaměstnanců DILIA
jsou ve formátu prijmeni@dilia.cz*

*Na webové stránce www.dilia.cz
naleznete kromě kontaktních údajů
popisy činností jednotlivých oddělení,
novinky, informace pro autory i uživatele,
formuláře ke stažení, synopse her
a mnoho dalších důležitých údajů.*

ZPRÁVY V NOVÉM KABÁTĚ

Právě v rukou držíte druhé letošní číslo Zpráv DILIA. Jak věříme, neuniklo vám, že již v minulém čísle se vzhled zpráv oproti minulosti změnil. Tato změna není nahodilá, ale souvisí s celkovou změnou, lépe řečeno sjednocením vizuálního stylu DILIA, které probíhá od podzimu loňského roku. Cílem je jednotný korporátní styl DILIA.

Impulsem pro toto rozhodnutí bylo plnění formálních podmínek, které pro právnické osoby přinesl nový občanský zákoník. Jde zejména o změnu právní formy z „občanského sdružení“ na „spolek“ a s tím související změnu názvu. Je zřejmé, že změna názvu, byť marginální, jako je tomu v případě DILIA, s sebou nese změnu firemních dokumentů, jako jsou hlavičkový papír, hlavičky smluv, vizitky atd. DILIA se ovšem rozhodla uvedenou nutnost využít pro „redesign“ dokumentů a ostatních částí „korporátní identity“ a zejména o sjednocení její vizuální podoby.

Podstatná část nového vizuálního stylu je již hotova a týká se veškerých dokumentů a prostředků komunikace, jako jsou hlavičkové papíry, hlavičky smluv apod. V průběhu tohoto roku vznikne i nová grafická podoba webu DILIA. A nyní tedy přišla řada i na Zprávy.

Co se změnilo?

Nejviditelnější je samozřejmě proměna grafické úpravy Zpráv. Tedy font písma, členění textu, barevnost atd. Změna se ovšem dotkne i obsahu. Zprávy budou výrazněji členěny dle jednotlivých oblastí činnosti DILIA,

odpovídající i vnitřnímu členění DILIA na jednotlivá oddělení, tj. na část věnovanou divadlu, hudbě, literatuře a médiím, přičemž části věnované literatuře a médiím (především audiovizí a rozhlasové tvorbě) oproti minulosti nabudou. Současné byly sjednoceny rubriky těchto částí. V částech věnovaných jednotlivým oddělením DILIA tedy najdete rubriky:

Informujeme

Kde budou aktuální či obecné informace týkající se oblasti, resp. činnosti příslušného oddělení DILIA

Premiéry/Vydané knihy

Kde najdete informaci o uvedení děl, k jejichž uvedení/vydání došlo prostřednictvím licenční činnosti DILIA.

Rozhovor

Zde naleznete krátké rozhovory s některou z osobností příslušné oblasti tvorby.

Nabízíme/Zastupujeme

V těchto rubrikách naleznete nabídku divadelních her, knih či překladů z repertoáru DILIA, resp. informaci o autorech z oblasti audiovizí, hudby, literatury či rozhlasové tvorby, které DILIA zastupuje.

Věříme, že „nový kabát“ bude Zprávám DILIA slušet a zejména, že obsah i nová struktura v něm obsažených textů vás bude bavit a bude vám ku prospěchu.

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ

Informujeme

SLEDUJTE DILIA I NA FACEBOOKU

Sledujte facebookové stránky Agentury DILIA a mějte neustálý přísun informací o našich projektech a nových hrách.

Na facebookových stránkách pravidelně naleznete:

- Upozornění na nejnovější hity českých a zahraničních autorů a jejich synopse
- Novinky ze zahraničních divadelních festivalů
- Aktuální informace týkající se našich pravidelných projektů:
 - Překladačská dílna DILIA
 - Cena Evalda Schorma
 - 3D
 - Divadelní Granty DILIA
 - 8v8 – cyklus scénických skic

Přidejte se k nám!

HEIDELBERGER STÜCKEMARKT 2015

Ve dnech 25. 4.–3. 5. 2015 se koná soutěžní přehlídka nové německojazyčné dramatiky Heidelberger Stückemarkt. Heidelberger Stückemarkt patří k nejdůležitějším festivalům se zaměřením na nové objevy současné dramatiky a jejich podporu. Již od roku 1996 představuje formou scénických čtení dosud neuvedené divadelní hry, umožňuje diskuzi autorů s publikem a v neposlední řadě oceňuje nemalou finanční částkou vítězné texty.

O hlavní cenu pro mladé autory Heidelberger Stückemarkt 2015 se letos utkají tito autoři:

Stefan Wipplinger: *Hose Fahrrad Frau*

Thomas Köck: *paradies fluten*

Lukas Linder: *Der Mann aus Oklahoma*

Lisa Engel: *Wunderungen durch die Mark Uckermark*

Rebecca C. Schnyder: *Alles trennt*

Jan Friedrich: ***Szenen der Freiheit (Obrazy svobody)***

Heidelberger Stückemarkt je letos zaměřený na mexické divadlo a představí to nejzajímavější ze současné mexické dramatiky:

Hugo Wirth: *Precisiones para entender aquella tarde*

Conchi León: ***Sanctificarás la fiestas***

Ángel Hernández Arreola: ***Padre fragmentado dentro de una bolsa***

Prestižní festival Heidelberger Stückemarkt 2015 otevře vítězka minulého ročníku Pipsa Lonka s oceněnou hrou ***These little town blues are melting away (Písně od šedého moře)***.

Originály tučně vyznačených titulů jsou elektronicky k dispozici v DILIA. České překlady her *Szenen der Freiheit* (Obrazy svobody) a *These little town blues are melting away* (Písňe od šedého moře) již připravujeme.

HRY NOMINOVANÉ NA CENU LAURENCE OLIVIERA V DILIA

39. ročník nejsledovanějších britských divadelních cen vyhlásil své nominace.

Cena Laurence Oliviera se udílí umělcům, kteří měli možnost představit se za uplynulý rok na londýnských jevištích. Ceny jsou celosvětově vnímány jako nejvyšší možná pocta v britském divadelním prostředí a jsou ekvivalentem toho, co pro Broadway znamenají ceny Tony a pro Francii Ceny Molièra.

Výsledky Ceny Laurence Oliviera budou slavnostně vyhlášeny 12. dubna v budově Royal Opera House. Z nominovaných her jsou tučně označené k dispozici v DILIA.

V kategorii nejlepší drama byly nominovány tyto tituly:

- **Mike Bartlett: King Charles III**
- **Jennifer Haley: The Nether**
- **Mark Hayhurst: Taken At Midnight**
- **Hilary Mantel, Mike Poulton: Wolf Hall and Bring Up The Bodies**

V kategorii nejlepší komedie byly nominovány:

- **Moir Buffini: Handbagged**
- Henry Lewis, Jonathan Sayer, Henry Shields: *The Play That Goes Wrong*
- Lee Hall: *Shakespeare In Love*

HE

V kategorii nejlepší znovuvedení hry byly nominovány:

- **Arthur Miller: Pohled z mostu**
- **Tennessee Williams: Tramvaj do stanice touha**
- **Arthur Miller: Čarodějky ze Salem**
- Kevin Elyot: *My Night with Reg*
- **David Hare: Skleněný strop**

DK

STÜCKE 2015 – NOMINACE

Ve dnech 16. 5. – 6. 6. 2015 se uskutečnil jubilejní 40. divadelní dny v německém Mülheimu, Mülheimer Theatertage. V letošním roce vybrala nezávislá komise sedm her, jejichž inscenace představí divadla z Berlína, Vídně, Hamburku, Göttingenu, Stuttgartu a Saarbrückenu.

Elfriede Jelinek: *Die Schutzbefohlenen*
Thalia Theater Hamburg

Rebeka Kricheldorf: **Homo emphaticus**
Deutsches Theater Göttingen

Dirk Laucke: **Furcht und Ekel. Das Privatleben glücklicher Leute**
Schauspiel Stuttgart

Wolfram Lotz: *Die lächerliche Finsternis*
Burgtheater im Akademietheater, Wien

Ewald Palmetshofer: **die unverheiratete**
Burgtheater im Akademietheater, Wien

Yael Ronen: *Common Ground*
Maxim Gorki Theater, Berlin

Felicia Zeller: **Wunsch und Wunder (Přání a zázraky)**
Saarländisches Staatstheater Saarbrücken

Tučně vyznačené tituly jsou v německém originále elektronicky k dispozici v DILIA. České překlady her Wunsch und Wunder (Přání a zázraky) a Homo empathicus již připravujeme.

MASSINIHO OPUS LEHMAN TRILOGY SLAVÍ ÚSPĚCHY NA EVROPSKÝCH JEVIŠTÍCH

Ohromující dramatický opus o vzestupu a pádu bankovního impéria Lehman Brothers významného italského dramatika Stefana Massiniho, *Lehman Trilogy*, vzbuzuje pozornost po celé Evropě. Hra se úspěšně inscenovala v Comédie de St.-Etienne, pařížském Théâtre du Rond-Point, německou premiéru bude mít *Lehman Trilogy* v květnu 2015 v Staatstheater Dresden.

HE

V roce 2013 byl Stefano Massini oceněn zvláštní cenou Premio Ubu za dosavadní přínos italské současné dramatické, zejména za *Lehman Trilogy*, která se úspěšně inscenovala v zahraničí (do té doby hra italskou premiéru neměla). Té se dočkala až v lednu 2015 v milánském Piccolo Teatro v režii slavného Luky Ronconiho. (Foto z milánské inscenace hry).

Synopsi hry naleznete v těchto Zprávách DILIA v sekci přeložené zahraniční hry. Překlad hry do češtiny s názvem Lehman Brothers – Vzestup a pád jedné rodiny připravuje Irena Novotná. V elektronické podobě je zatím k dispozici italský originál a francouzský překlad.

HE

NAKLADATELSTVÍ BRKOLA VYDALO DRUHÝ KOMPLET HER ELFRIEDE JELINEK

Druhý komplet her Elfriede Jelinek (s názvy *Nevadí*, *Bambiland/Babylon*, *Tři divadelní hry*) obsahuje hry *Královna duchů*, *Smrt a dívka*, *Poutník*, *Bambiland*, *Babylon*, *Obchodníkové smlouvy*, *Rechnitz* a *O zvířatech*. Hry za podpory EU (Programme Culture 2007–2013) přeložily Barbora Schnelle, Zuzana Augustová a Jitka Jílková. Nakladatelství Brkola vydalo v roce 2008 první komplet divadelních her Elfriede Jelinek, který obsahoval hry *Sbohem*, *Sportštyk* a *Totenauberg*.

Elfriede Jelinek (*1946) je přední rakouská spisovatelka, jejíž dílo se vyznačuje společensky kritickým a jazykově hravým patosem. Obdržela řadu prestižních ocenění jako např. Cenu Georga Büchnera, Cenu Franze Kafky, Nestroyovu cenu a v roce 2004 Nobelovu cenu za literaturu. Patří k nejhranějším autorům německy mluvícího divadla a byla časopisem Theater heute několikrát zvolena dramatickou roku.

Těty her Bambiland, *Poutník a Sportštyk v překladu Zuzany Augustové* jsou v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

HE

Rozhovor

MARIÁN AMSLER

POTŘEBOVAL
JSEM SE ZNOVU
NADECHNOUT

Po 8 letech opustil funkci uměleckého šéfa brněnského HaDivadla, které bylo pod jeho vedením nominováno na Divadlo roku a získalo řadu ocenění. Na svém kontě má úspěšné inscenace ve Slovenském národním divadle, bratislavské Aréně nebo v již zmíněném HaDivadle. S Mariánem Amslerem mimo jiné i o tom, jaké to je formovat divadlo v česko-slovenských podmínkách, hovořila Marie Špalová.

Na konci roku 2014 jsi opustil brněnské HaDivadlo, kde jsi působil od roku 2008 jako interní režisér a od roku 2010 jako umělecký šéf. Co pro tebe tahle éra znamená? Jak bys shrnul tohle období? Co ti přineslo a co ti naopak vzalo?

Byla to krásna éra, měl jsem možnost kontinuálně pracovat s hereckým souborem, který jsem formoval prostřednictvím dramaturgie zaměřené především na současnou dramatiку a autorské projekty. Bylo to období, kdy jsem vytvářel divadlo dle svých představ, vychovával si svoje diváky, hledal i svůj režijní styl a tak posouval sám sebe. Tohle malé brněnské divadlo stálo ale bohužel celou dobu na okraji větší kritické pozornosti, neustále živořilo a bojovalo s podfinancováním ze strany města a nedařilo se nám získávat výraznější vedlejší zdroje. Tato finanční nejistota nás ovšem nutila pracovat o to více a intenzivněji. Přežívali jsme jako chudí studenti, recyklovali fundus a neustále někoho prosili, aby to „pro nás“ udělal za mň, než jinde. Tento režim se však nedá ustát dlouho, samotného mě to vyčerpalo a měl jsem pocit, že veškerou energii soustředím do práce, která už se nedá nazvat „uměleckou“. I proto jsem se po 8 letech rozhodl divadlo opustit, potřeboval jsem se znovu nadechnout, lidsky i umělecky.

Tvá éra uměleckého šéfa v HaDivadle byla z dramaturgického hlediska zaměřená především na současnou dramaturgiu a autorské projekty. Proč jsi se rozhodl HaDivadlo takto směřovat?

Protože jsem měl potřebu se nějak vymezit vůči ostatním brněnským divadlům. Tohle programové zaměření mi přišlo jako možnost odlišit se od jiných subjektů, ale nakonec je to vlastně jedno, protože teď už všichni dělají současné texty a autorské projekty, od Mahenky až po Buranteater. Otázkou je však spíš ten styl, jakým se k této dramaturgii přistupuje. A to je rozhodující, protože na některé typy textů a projektů musíte mít disponované herce a zázemí, kde nemusíte mít explikaci půl roku před zkoušením. Zkrátka tomu musí uvěřit a musí se tomu přizpůsobit celý ten divadelní organismus. Já si myslím, že se nám to v HaDivadle postupně povedlo, protože jsme neustále hledali způsob „jak“ a nespolehali se na staré řemeslo, se kterým si už dneska prostě nevystačíte.

Tvou nejbližší spolupracovnicí se stala dramaturgyně a dramatička Anna Saavedra, která pro divadlo napsala několik úspěšných her a se kterou jsi spolupracoval i mimo HaDivadlo, např. ve Slovenském národním divadle na dramaturgii Jane Eyrové. V čem jste si s Annou umělecky tak blízci?

Anička je teď vzorná matka dvou dětí, ale podezírám ji, že po nocích se mění ve vlčici a běhá po lesích. Má ráda složitý jazyk a experimentuje. Je „pankáčka“ a zároveň ctí řemeslo. Má úctu před transcendentnem. My jsme spolu nikdy nevedli sáhodlouhé filozofické debaty o podstatě umění. Rozumíme si intuitivně, zároveň máme před sebou jistý respekt. A právě ten respekt je pro mě nějak důležitý.

Přestože právě zaměření na současnou dramaturgiu a autorskou tvorbu bylo největší devizou HaDivadla za tvé éry, paradoxně největší mediální pozornosti se divadlu dostalo ve chvíli, kdy jste záměrně nasadili sezonu věnovanou klasické divadelní tvorbě. To je možná takový ukázkový případ situace českého divadelnictví. Čím myslíš, že to je?

No, to bych rád věděl. My už jsme po dvou letech měli docela slušnou diváckou základnu, HaDivadlo se znovu v rámci Brna začalo stávat suverénním divadlem s jasnou vizí. Potřebovali jsme to ale nějak potvrdit, přítáhnout na sebe větší mediální a kritickou pozornost, protože, budme upřímní, mimo brněnská kritika nás v podstatě ignorovala. Do Prahy jsme nejezdili, protože jsme stále nebyli zárukou, že nás nějaké divadlo prodá, a nikomu se tak moc nechtělo do Brna na nás přijet. Všichni jezdili jen na Provázek nebo do Reduty a HaDi bylo to nejisté divadlo, které si tam v podzemí dělalo nějaké experimenty. I když to ve skutečnosti nebyly experimenty, ale docela velké a zásadní inscenace. Tak mě napadlo udělat sezonu klasiky a dokázat, že umíme dělat nejen nějaké „alternativní projekty“, ale že máme na největší kusky klasického repertoáru. A co se nestalo, Platonov sice prošel bez většího zájmu, ale na Maryšu se začali sjíždět auta z Divadelního ústavu a podobně. Na premiéře Maryši bylo najednou tolik kritiků, kolik jsem za poslední čtyři roky v HaDi neviděl. Pak se to nějak nakoplo a dostalo nás to až na nominaci na Divadlo roku. Co to znamená, si už musí každý vysvětlit sám.

Vedle originální dramaturgie a spolupráce s výraznými režijními osobnostmi bylo určující také důkladné a kontinuální budování hereckého souboru, v závěru korunované několika nominacemi na divadelní ceny pro „tvé“ herce. Baví tě formovat svůj vlastní soubor a vychovávat si herce? Nebo je jednodušší využívat různé

herecké typy a vlastní soubor nemít? Jaký jsi podle tebe režisér ve vztahu k hercům?

To je zapeklitá otázka. Samozřejmě je důležité budovat soubor, ale myslím, že taková ta naše tradice, že není potřeba nic měnit, pokud to funguje, je pouhý nános socialismu, kdy lidé chtějí mít své jisté pozice. To jinde ve světě není běžné. Změna je čas od času prostě nutná. A co se týče mého vztahu k hercům – já je prostě respektuji jako své partnery.

Od nového roku jsi se stal uměleckým šéfem bratislavského Divadla Astorka. Jakým směrem divadlo povedeš?

Chtěl bych pokračovat podobnou cestou jako v Brně. Tedy současná dramatika, původní hry a dramaturgie plus klasika v moderních interpretacích. Je to teď hodně čerstvé, uvidím co všechno se mi podaří prosadit. Největší problém vidím ve slovenském publiku, které se od českého v mnohém liší.

Po odchodu z HaDivadla jsi ohlásil návrat na Slovensko, ale i přesto máš ve svém diáři na několik sezon dopředu hostování v Čechách, např. v Klicperově divadle nebo v Divadle J. K. Tyla v Plzni. Znamená to, že nechceš Čechy opouštět definitivně?

Samozřejmě, že Čechy a Moravu neopouštím definitivně. Rád se budu vracet do HaDivadla, mám k němu silný citový vztah. A hostování v divadlech je vždy velkou školou, je důležité neustále poznávat nové lidi a kolegy. Teď zkouším v Hradci Králové a jsem nadšen z profesionality a otevřenosti herců.

V posledních dvou sezonách máš za sebou nejen výrazné režijní úspěchy, ale pod svými inscenacemi jsi podepsán také jako dramaturg a úpravce textu. Z tvých nejvýznamnějších dramaturgických zmíňme *Lesk a bída kurtizán* v bratislavském Divadle Aréna, *Vyhánění Gerty Schnirch* v HaDivadle nebo *Jane Eyrová ve Slovenském národním divadle* (ve spolupráci s Annou Saavedrou). Co tě láká na vlastních dramaturgických? Nebojíš se, že ve chvíli, kdy jsi autorem textu, bude ti v režii bránit jistý odstup?

Teď už nemám strach. Když jsme dělali se Saavedrou Jane Eyrovou, pochopil jsem spoustu věcí. I když to byl velmi výpravový projekt, dopadlo to skvěle, je od premiéry vyprodáno a já si za tou inscenací hodně stojím. Povedlo se nám skvěle skloubit příběh Jane Eyrové a Charlotte Brontëové, ta dramaturgie je vlastně spíš originální původní hrou, než pouhou dramaturgií. Pak jsem napsal Gertu, na tom už jsem pracoval sám, ale věděl jsem, že to taky sám budu režisovat. Na začátku jsem si ale řekl, že nesmím přemýšlet jako režisér, a tak vznikl vlastně až filmový scénář – spousta postav a prostředí. Pak jsem si dal na půl roku pauzu, podíval se na ten text jako režisér a začal ho zkoušet jako cizí text, který musím nějak na to jeviště přetavit. A Balzac byl zase hodně osobní zpodobnění – dramaturgií jsem vytvořil v Paříži a vypsal jsem se ze všeho, co jsem tou dobou prožíval. Obsadil jsem si skvělé herce, Divadlo Aréna totiž nemá stálý soubor, takže jsem si tam vzal na hostování lidi, kterým jsem opravdu důvěřoval. Musím říct, že když pak ten můj text hráli a vzali ho za svůj, byl jsem vážně dojatý. Rozhodl jsem se víc psát. Příští rok budu psát novou hru pro HaDivadlo, pracovní název zní: „Jsem taďy, i když jsem odešel“. Bude to o muži, který zmizí, mladá žena najde jeho mobil a na základě sms zpráv, emailů, profilů na sociálních sítích a seznamkách si začne skládat jeho osobnost. Potká se s jeho matkou a jeho bývalým přítelem a společně zjišťují, kdo ve skutečnosti vlastně byl.

S HaDivadlem ses rozloučil již zmíněnou inscenací *Vyhánění Gerty Schnirch*, která se mimo jiné věnuje tématu divokého odsunu Němců z Čech, tady tedy konkrétně z Brna. Není to tak trochu symptomatické? Vybral jsi tento titul záměrně jako svou poslední inscenaci?

Když jsem ten titul vybíral, ještě jsem nevěděl, že to bude moje poslední režie na postu uměleckého šéfa. Ale když jsem to psal, už jsem nad tím přemýšlel a myslím, že ty pocity se do dramatinizace nějak podprahově přetavily. Při zkoušení už všichni věděli, že odcházím a je to na té inscenaci poznat. Bylo to nejlepší zkoušení za celou dobu mého působení v HaDivadle. Nikdo mi na nic neřekl: NE.

V Praze nyní připravuješ s Divadlem LETÍ inscenaci hry Falka Richtera *Small Town Boy*. V čem je tento Richterův text zajímavý? Současná německá dramatika a současné německé divadlo vůbec je ti, zdá se, hodně blízké. Neuvažoval jsi o „expanzi“ do Německa?

Je mi blízké, hodně a často tam jezdím. Myslím, že současná špička divadelní dramatiky a režie je soustředěná právě v Berlíně a Hamburku. Pokud bychom měli mluvit o nějakých trendech v režii, herectví a scénografii, jsou to právě berlínská divadla, která teď tyto trendy udávají. A není to póza, je to prostě tak. Máme se pořád co učit a kam směřovat. Důležité ovšem je, nepokoušet se tyto trendy kopírovat a napodobovat. My máme své vlastní divadelní tradice, které můžeme posouvat, ale nesmíme je zase bezhlavě pošlapávat. A co se týká Falka Richtera, už jsem v HaDivadle dělal jeho *Poruchu*. Velmi silný text, kde autor na půdorysu rodinného dramatu zpracovává silná společenská i politická témata. Nejinak tomu je i ve *Small Town Boyovi* – tato na první pohled „buzní hra“ mluví o lidských právech, o Rusku, o Putinovi, o náladě a vyhocených emocích v dnešní společnosti vzhledem k otázkám LGBT komunity... A expanze do Německa? Samozřejmě, že bych rád, ale nesmíme si nic nalhávat, tady

člověk může dělat v národním nebo být šéfem nějakého divadla, ale tam to nic neznamená, musí se tam začínat od začátku...

Máš nějaké nesplněné divadelní sny?

Ani ne, já si je plním průběžně. Žiju tím, co právě dělám. Mimo divadla bych chtěl mít delší pauzu a víc cestovat.

MARIÁN AMSLER, (*1979)

Absolvoval magisterský program dramaturgie a doktorské studium režie na VŠMU v Bratislavě. Jako režisér se zaměřuje především na uvádění současných světových, ale i českých a slovenských her (O. Muchinová, V. Sigarev, F. Richter, D. Gieselmann, P. Nagy, M. Hvorecký, V. Klimáček, E. Maliti-Fraňová, D. Drábek atd.). Je spoluzakladatelem a režisérem Divadla LETÍ v Praze. Pohostinsky režíroval v mnohých českých a slovenských divadlech (například: Slovenské národní divadlo, Dejvické divadlo, Činoherní studio v Ústí nad Labem, Národní divadlo v Brně – Reduta, Divadlo Petra Bezruče v Ostravě, Divadlo Andreja Bagara v Nitre, Západočeské divadlo v Chebu atd.) Za inscenace Čechovových her *Platonov* a *Ivanov* získal dvakrát prestižní divadelní ocenění DOSKY v kategorii Objev roku. Inscenace *Platonov* získala i další ceny na festivalech Zlomvaz v Praze, Setkání v Brně, na Mezinárodním festivalu vysokých divadelních škol ve Varšavě. Za inscenaci hry Anny Jablonské *Pohani* ve Slovenském národním divadle získal cenu DOSKY 2012 v kategorii Nejlepší režie. Od roku 2008 působil jako interní režisér HaDivadla v Brně, kde později v letech 2010 až 2014 působil jako umělecký šéf. Od roku 2015 je uměleckým šéfem bratislavského Divadla Astorka a pohostinsky spolupracuje s divadly v Čechách i na Slovensku.

Premiéry a užití děl

☆ první provedení

🏠 česká premiéra

18. 1. 2015
Studio Ypsilon Praha
Wolfgang Amadeus Mozart –

Jan Schmidt

SEŽEŇTE MOZARTA!

23. 1. 2015
Centrum experimentálního
divadla (CED) Brno – HaDivadlo
Michaela Rosová – Peter
Gašparík – Jaro Vinařský –
Anna Saavedra
DIE YOUNG!

☆

7. 2. 2015
Městské divadlo Brno –
Činohra (Činoherní scéna)
Simon Mawer – Stanislav Moša
SKLENĚNÝ POKOJ
Překlad: **Lukáš Novák**

7. 2. 2015
Naivní divadlo Liberec
Charles Dickens –
Markéta Sýrová
ČAROVNÁ RYBÍ KOSTIČKA
Překlad: **Jarmila Rosíková**

☆

☆

14. 2. 2015
Divadlo Polárka Brno
Michael Ende – Jan Cimr –
Michal Sopuch
**DĚVČATKO MOMO
A UKRADENÝ ČAS**
Překlad: **Milada Misárková**

14. 2. 2015
Západočeské divadlo Cheb
Zdeněk Šmíd – Zdeněk Bartoš
CEJCH

14. 2. 2015
Městské divadlo Kladno
(Divadlo Lampion)
Duncan Macmillan
PLÍCE
Překlad: **Kateřina Holá**

☆

19. 2. 2015
Národní divadlo Praha – Laterna
Magica (Nová scéna ND)
Markéta Bidlasová –
David Drábek
**PODIVUHODNÉ CESTY
JULESE VERNA**

21. 2. 2015
Východočeské divadlo
Pardubice
Isaac Bashevis Singer –
Jana Pihartová
KEJKLÍŘ Z LUBLINU
Překlad: **Lucie Lucká**

☆

☆

🏠

12 DIVADELNÍ ODDĚLENÍ – Premiéry

1. 3. 2015

Divadlo Radost Brno
Antoine de Saint-Exupéry –
Zdeněk Černín
MALÝ PRINC
Překlad: **Zdeňka Stavinohová**

6. 3. 2015

Centrum experimentálního
divadla (CED) Brno – Divadlo
Husa na provázku
Jaroslav Hašek – **Miroslav
Ošatka**
**MEIN ŠVEJK (VLAKY,
DOKY, HLAD A BOTY)**
Hudba: Richard Dvořák, OSA

6. 3. 2015

Docela velké divadlo Litvínov
Miloš Forman – **Jaroslav
Papoušek** – **Ivan Passer** –
Jana Galinová
HOŘÍ, MÁ PANENKO!

7. 3. 2015

Městská divadla pražská Praha
(Divadlo ABC)
Rodolfo Sonogo –
Renato Giordano
VÍM, ŽE VÍŠ, ŽE VÍM
Překlad: **Karina I. Havlů**

7. 3. 2015

Švandovo divadlo na Smíchově
Praha
Roman Holý – Dodo Gombár –
Roman Sikora
POPELÁŘI

26. 3. 2015

Divadlo Company.cz Praha
(Divadlo Komedie)
Pavel Göbl – Vojtěch Štěpánek
PENIS PRAVDY

26. 3. 2015

Divadlo v Řeznické Praha
Stephen Sachs
KALIFORNSKÁ MLHA
Překlad: Pavel Dominik

28. 3. 2015

BURANTEATR Brno
Roald Dahl – Jakub Nvota
**PŘÍBĚHY NEČEKANÝCH
KONCŮ**
Překlad: Miroslav Ondra

28. 3. 2015

Městské divadlo Kladno –
Divadlo Lampion
Josef Štefan Kubín –
Zuzana Štancelová
ČERTOVSKÁ POHÁDKA

28. 3. 2015

Slovácké divadlo Uherské
Hradiště
Anne Franková –
Zoja Mikotová – Iva Šulajová
DENÍK ANNY FRANKOVÉ
Překlad: Miroslava Drápal,
Michaela Jacobsenová

VÝHODNĚ PROVOZOVÁNÍ HER – ZAPLACENÉ ZÁLOHY

Divadelní oddělení upozorňuje na možnost výhodného provozování her zahraničních autorů, kde již byla zaplacená záloha a dílo lze tedy do vypršení smlouvy provozovat pouze za příslušná procenta honorářů zahraničních autorů (k nim je samozřejmě nutno připočítat procenta pro překladatele, příp. úpravu). Seznam je řazen chronologicky, novinky jsou vyznačeny tučně. Pro amatéry všechny francouzské hry za sníženou zálohu 200,- EUR netto na 8% z brutto tržeb, italské a španělské hry za zúčtovatelnou zálohu 300–400,- EUR netto na 8% z brutto tržby.

Synopse zde uvedených her naleznete na internetové stránce www.dilla.cz/synopse.

JMÉNO AUTORA – NÁZEV HRY	% Z HRUBÝCH TRŽEB (ZAPLACENO DO)
Woody Allen – Prokletí žlutozeleného škorpióna	za 7% netto (30. 11. 2015, profesionální divadla)
Woody Allen – Zahraj to znovu, Same	za 7,7% netto (30. 6. 2016, profesionální divadla)
Woody Allen – Sex noci svatojánské	za 7,7% netto (3. 6. 2016, profesionální divadla)
John Driver, Jeffrey Haddow – Čechov na Jaltě	za 6% netto (30. 6. 2015, amatérská divadla)
John Patrick – Manžel pro Opalu	za 6% netto (31. 12. 2015, profesionální divadla)
Joseph Stein – Zorba	za 10% netto (31. 12. 2015, profesionální divadla)
David Mamet – Sexuální perverze v Chicagu	za 6% netto (30. 3. 2016, profesionální divadla)
David Mamet – Glengary Glen Ross	za 6% netto (6. 6. 2016, profesionální divadla)
David Mamet – Listopad	za 6% netto (12. 11. 2017, profesionální divadla)
Všechny hry Bernarda Shawa	za 9% brutto (1. 10. 2016)
Michael Cooney – Habaďůra	za 6,5% brutto (31. 12. 2016)
Paula Vogel – Nejstarší řemeslo	75 USD netto za představení (31. 12. 2016, amatérská divadla)
Martin McDonagh – Osířelý západ	za 6,5% netto (do 31. 12. 2016, profesionální divadla)
Bernard Slade – Jen vzpomínky zůstanou	za 6% netto (31. 12. 2016, profesionální divadla)
Bernard Slade – Každý rok ve stejnou dobu	za 6,6% netto (7. 7. 2017, profesionální divadla)
Bernard Slade – Další roky ve stejnou dobu	za 6,6% netto (7. 7. 2017, profesionální divadla)
John Godber, Jane Thorntonová – Barmanky	za 6% netto (28. 2. 2018, profesionální divadla)
Jerry Herman, Michael Steward – Hello, Dolly!	za 12% netto (1. 6. 2015–31. 5. 2018, profesionální divadla)
Johnnie Mortimer, Brian Cooke – Když kočky nejsou doma	za 6% netto (8. 2. 2020, profesionální divadla)

Pro usnadnění orientace v synopsích námi zastupovaných her připojujeme ke každé z nich grafické značky, které přiblíží charakter hry, žánr, obsazení atd.

TRHÁK – hry, které doporučujeme zvláštní pozornosti, jsou totiž buď horkými novinkami nebo již zaznamenaly velké úspěchy na světových scénách.

KOMEDIE – hry, které je možno zařadit do žánru komedie.

HRY SE ZPĚVY, MUZIKÁLY – hry jednak hudebně dramatického žánru, nebo ty, které alespoň částečně obsahují zpěvy či tance.

HRY DOSTUPNÉ V ELEKTRONICKÉ PODOBĚ – hry, které máme k dispozici v elektronické podobě, a můžeme Vám je proto obratem poslat e-mailem.

KOMORNÍ HRY – hry s malým obsazením, maximálně do čtyř postav.

HRY VHODNÉ PRO AMATÉRY – hry vhodné pro profesionální soubory, ale zároveň dostupné i pro amatérská divadla.

HRY VHODNÉ PRO DĚTI A MLÁDEŽ, POHÁDKY – hry vhodné jednak pro dětské diváky, ale také pro mladé inscenátory, studentská, dětská divadla apod.

LOUČKOVÉ HRY – hry čisté loutkové, nebo i takové, ve kterých spolu s loutkami vystupují i živí herci.

NABÍZÍME

České hry

DRAMATIZACE MARIÁNA AMSLERA V DILIA

LESK A BIEDA KURTIZÁN

Honoré de Balzac, Marián Amsler

Texty písní: Zuzana Šajgalíková

Žánr: dramatizace

Obsazení: 3 muži, 4 ženy (variabilní)

Autorská divadelní adaptace jednoho z největších literárních děl 19. století, románu Honoré de Balzaca *Lesk a bída kurtizán*. V adaptaci Mariána Amslera se společnost měšťanských salónů, operních salů a pařížských ulic mění na univerzální svět, ve kterém fungují všechny lidské i společenské vztahy přesně tak, jako dnes. V centru pozornosti je dech beroucí příběh lásky krásné kurtizány Ester a mladého dandyho Luciena de Rubempré. V pozadí společenských intrik, které se odvíjejí okolo mladého páru, se pohybuje záhadný Carlos Herrera – postava opředená řadou tajemství procházející několika dalšími Balzacovými romány, která se dočkala řady literárních výkladů. Součástí textu jsou i do slovenštiny převedené současné populární hity. Vítejte na plesu v opeře!

„Marián Amsler jako výrazná osobnost a suverénní tvůrce vytvořil novou původní hru, která nemá ambici věrně interpretovat Balzacův košatý román, ale najít vztah se současností. Práce to jistě nebyla lehká, Amsler musel několik postav sloučit do jedné a jejich

příběh upravit podle svých potřeb. V centru jeho úpravy je nejen jeden z nejbolestnějších milostných příběhů kurtizány Ester a básníka Luciena, ale i korupce veřejně činných osob. No, pokud je něco věčné, pak je to láska a korupce.“

(Soňa Smolková)

Hra vznikla pro bratislavské Divadlo Aréna, kde měla premiéru v únoru 2015.

Text ve slovenštině v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

JANE EYROVÁ

Charlotte Brontëová, Marián Amsler, Anna Saavedra

Překlad: Beáta Mihalkovičová

Žánr: dramaturgie

Obsazení: 5 mužů, 9 žen (variabilní)

Napínavý román o ženské duši, emancipaci a síle vzdorovat nepřejícímu osudu v nové dramaturgii, rámované příběhem podivuhodných sester Brontëových.

Divadelní adaptace nesmrtelného románu o osudové lásce a temných tajemstvích, které se skrývají za zdmi starého rodinného sídla. Příběh o vzpouře proti konvencím, který je také příběhem spisovatelky Charlotte Brontëové a jejích blízkých. Román Jane Eyrová, který napsala pod pseudonymem v roce 1847, neustále fascinuje diváky v mnohých filmových, televizních a divadelních adaptacích. Stále nás fascinuje, jak sympatická, přirozeně pokorná a zároveň silná, sebevědomá Jane překonává rigidní omezení viktoriánských konvencí. V harmonii své vnitřní a venkovní krásy představuje světlý protipól nejen vůči dusivé šedivosti svázané společnosti, která se jí od dětství snaží deformovat, ale i vůči záhadné živelnosti Rochestera – muže, kterého oddané miluje i přes zdánlivě nepřekonatelné překážky. Téma

sebevědomě a cílevědomě zvolené oběti jako jediné cesty k očistě a dosažení cíle je i dnes, nebo spíš právě dnes, překvapivě povznášející. Nová dramaturgie obsahuje i autobiografické části románu, a proto je na scéně přítomná i sama autorka Charlotte a její rodina. Fascinující příběh o Jane Eyrové tak můžeme vnímat jako proces tvorby, do kterého se promítají osudy reálných postav.

Dramaturgie vznikla pro Slovenské národné divadlo, kde měla premiéru v únoru 2014.

Text ve slovenštině v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

VYHNÁNÍ GERTY SCHNIRCH

Kateřina Tučková, Marián Amsler

Žánr: dramaturgie

Obsazení: 7 mužů, 6 žen (variabilní)

Příběh o jednom osudu zlomeném dějinami, o vině Čechů a Němců, o tom, zda je možno odpustit a porozumět...

Noc z 30. na 31. 5. 1945. Gerta Schnirch, matka několikaměsíční dcerky, je jen s osobními věcmi „odsunuta“ společně s ostatními brněnskými Němci směrem na Vídeň. Vyčerpávající pochod skončí v Pohořelicích, kde mnoho vyhnanců podlehne epidemii tyfu a úplavice. Gerta a některé další německé ženy se zachrání při nucených pracích na jižní Moravě, kde setrvají i po ukončení transportů. Po znovuzískání československého občanství se Gerta vrací do Brna, v němž prožívá další bouřlivé události druhé poloviny dvacátého století...

Dramaturgie knihy Kateřiny Tučkové *Vyhnání Gerty Schnirch*, za který získala cenu čtenářů Magnesia Litera a byla nominována na Cenu Jiřího Ortena a Cenu Josefa Škvoreckého, zachovává román v co nejširší tematické podobě. S hlavní hrdinkou Gertou

tak prožijeme více než 60 let, od nacistické okupace a následného vyhnání Němců, přes normalizační období až k současnosti.

„Gerta, i když se zatvrdila a zahořkla a není proto úplně sympatickým charakterem, pro mě zůstává kladnou postavou. Je dokladem toho, jak mohou malý lidský osud převálcovat velké dějiny. Je také varováním, že tam, kde se jedná o lidském osudu, se nedá paušalizovat. To platí nejen pro naše někdejší vyhnané německé sousedy, pro německou menšinu, která uvízla v socialistickém Československu, ale platí to i dnes v přístupu k menšinám. Gerta je pro mě výzvou k toleranci a smíření,“ říká o hlavní hrdince svého románu Kateřina Tučková.

Dramatizace vznikla pro brněnské HaDivadlo, kde měla premiéru v říjnu roku 2014.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

NÁVŠTĚVA

Zdenka Horčicová

Žánr: aktovka, monodrama

Obsazení: 1 žena, 2 němé mužské role

Mnoho mluvit neznamená mnoho vědět. Každý rodič má jasnou představu, jak by jeho potomek měl žít. A ta se často rozchází s představou ratolesti. Někdy je lepší neodporovat. Zvláště když člověk ani nedostane možnost se vyjádřit. Hra *Návštěva* je kapitolou ze života muže v režii jeho matky. V hlavní roli s matkou.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

OUTSIDEŘI

Jan Jurek

Žánr: sociálně – psychologické drama

Obsazení: 1 muž, 1 žena (epizodní mužské role)

Příběh muže, třicátníka, který na cestě vozem vezme stopařku, aby pak spolu dílem náhody strávili několik dalších dní. Hlavní protagonisté nemají jméno, což umocňuje jejich anonymitu a zároveň svobodu smět se bez následků jeden druhému svěřit a pak si jít zase svou cestou. Muž a žena jsou odlišní nejen svým pohlavím, ale diametrálně i svou povahou a životními zkušenostmi. Přesto je něco spojuje. Touha po lásce, touha po pochopení, touha být s někým, o koho by se mohli opřít. V zásadě toho nechtějí moc, přesto jim i to málo nějak uniká a oni se snaží najít příčinu, proč tomu tak je a proč jim život nevychází tak, jak by si představovali. Chvilu klidu a tichého debatování střídají emotivní úlety umocněné touhou po fyzickém kontaktu. Hádky střídají smíření, pochopení pro chyby druhého střídá nepochopení pro to, čeho a proč se ten druhý dopustil. Je to vzájemné jiskření mezi dvěma lidmi z jiného světa, kteří v sobě nalézají postupně opěrnou zeď, aby se mohli ve chvíli, kdy se cítí jako outsideři na okraji společnosti, zase postavit na nohy a začít si vážit nejen jeden druhého, ale i sebe samotných přes všechny chyby a nedostatků, s nimiž se potýkají.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

NABÍZÍME

PŘELOŽENÉ zahraniční hry

HRY MIKA BARTLETTA V DILIA

LOVNÁ ZVĚŘ (GAME, 2015) ⚡ 😊 @

Mike Bartlett

Velká Británie

Překlad: Lucie Kolouchová

Žánr: černá komedie

Obsazení: 6 mužů, 7 žen, dítě

Mladý britský dramatik Mike Bartlett je už českým divákům známý díky hře *Zemětřesení v Londýně*, která měla nedávno premiéru v Národním divadle. Jeho nejnovější hra, která měla premiéru v únoru tohoto roku v divadle Almeida, je brilantní a provokativní studii dnešní doby. Mladí manželé Carly a Ashley nemohou sehnat cenově přijatelné bydlení. Přistoupí tedy na podivnou nabídku – dostanou zadarmo krásný dům na venkově, ovšem pod jednou podmínkou. Stanou se lovnou zvěří, kořisti pro bohaté znužené „lovce“, kteří si za 500 liber mohou zastřílet paralyzujícími náboji na živé terče. „Lovci“ je sledují v domě, překvapují a přistihují v intimních chvílích, perversita voyerů se mísí se vzrušením z lovu. Nároky „lovců“ ovšem narůstají a jsou stále brutálnější – a v domě objeví i malé dítě, snad coby rozšíření seznamu lovné zvěře. Loveckého průvodce dělá bývalý

voják, David, který se za léta, co tato absurdní atrakce běží, s manželským párem sblíží. Poznáváme i zákazníky, plejádu všech možných společenských typů, včetně novinářky, která o celé hře na lov napíše článek, na základě kterého nakonec musí Carly a Ashley dům opustit. Naposledy jim pomůže David – ale sám na svou pomoc doplácí.

Hra se v současné době překládá. Text anglického originálu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

ZEMĚTŘESENÍ V LONDÝNĚ ⚡ 🎵 @ (EARTHQUAKES IN LONDON, 2010)

Mike Bartlett

Velká Británie

Překlad: Lucie Kolouchová

Žánr: činohra

Obsazení: 18 mužů, 10 žen, kompars

Burleskní striptýz, noční můry, společenský kolaps, populační exploze a celosvětová paranoia. Střet množství lidí, scén, let. Tři sestry, které se snaží v tomto chaosu dát svým životům smysl a jejich otec, vědec – génius, který předpovídá celosvětovou katastrofu.

Nová hra začínajícího autora, která dobyla londýnské Národní divadlo, pojednává o vsudypřítomném strachu z budoucnosti a zároveň o obviňující slasti ze života v přítomnosti nehledícího na důsledky. S množstvím postav a měnících se scén připomíná hra strašidelný kabaret s katastrofickým motivem.

„Je to kabaret. Se skloněnými hlavami tančíme a pijeme tak rychle, jak to jen jde. Nepřítel se blíží, ale tentokrát nemá zbraně či plyn. Má bouře, zemětřesení, oheň a síru.“

Hra měla v Čechách úspěšnou premiéru 2. 4. 2015 v Národním divadle v režii Daniela Špinara.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

KING CHARLES III. (2014)

Mike Bartlett

Velká Británie

Překlad: nepřeloženo

Žánr: činohra

Obsazení: 8 mužů, 4 ženy

Královna je mrtva: po letech čekání má na trůn nastoupit princ. Před sebou má mocnou budoucnost. Ale jak má vládnout? Nová kontroverzní hra Mika Bartletta odhaluje pod korunami skutečné lidi, nepsaná pravidla demokracie a svědomí nejslavnější britské rodiny. Drama se záměrně blíží stylem i strukturou Shakespearovým historickým hrám. Většina dialogů je psána blankversem, obsahuje komickou vedlejší zápletku a občasně se v ní zjevuje tajemný příznak.

Hru v roce 2014 uvedlo londýnské Almeida theatre, odkud se pro velký úspěch přesunula na West End.

Text anglického originálu je v elektronické verzi k dispozici v DILIA.

MIKE BARTLETT, *1980, VELKÁ BRITÁNIE

Britský dramatik a autor rozhlasových her. Na Univerzitě v Leedsu vystudoval anglickou literaturu a divadelní vědu. Poprvé na sebe upozornil v roce 2005, kdy se účastnil projektu Nové hlasy divadla Old Vic, kde prezentoval hru *Comfort*, jež se nepřetržitě hrála čtyřiaadvacet hodin. Dlouhodobě a úspěšně spolupracuje s londýnským Národním divadlem a scénou Royal Court Theatre. Držitel mnoha rozhlasových a divadelních cen – např. v roce 2010 získal nejprestižnější britskou cenu Laurence

Olivier Award za hru *Cock*. Jeho nejnovější hity *King Charles III.* a černá komedie *GAME* vznikli v rezidenci londýnského Almeida theatre.

NOČNÍ ŽIVOTY (NUR NACHTS, 2009)

Sibylle Berg

Německo/Švýcarsko

Překlad: Aneta Hubinová

Žánr: komedie

Obsazení: 1 muž, 1 žena

HLAS: To je Petra, v závorce má pětáctýřicet. Pracuje ve vývozní společnosti a nesnáší to...Největší strach má Petra z toho, že se vlivem okolností stane tak poddajnou, až si s ní každý bude moct dělat, co bude chtít. Pochopila, že i její život někdy skončí – propásla šanci najít si partnera, dokud její tělo ještě nebylo biologicky za zenitem. Snaží se tedy předstírat, že jí vlastní život nezajímá.

Může člověk začít nový život uprostřed čtyřicítky? Ne? Anebo ano? Petra a Petr, oba uprostřed čtyřicítky, se potkají na koktejlu party. Jejich frustrace z obyčejnosti jejich životů, pocit, že se jim nic nepodařilo, je k sobě až magicky přitahuje. Není to bezbřehá romantika, ani velká láska, přesto se rozhodnou, že se vezmou a odjedou spolu do cizího města. Možná, že mohou nalézt štěstí s někým, kdo sice není princ / princezna z pohádky, ale jednoduše je s ním fajn. Petr a Petra si to myslí. Jsou tu ale také dva duchové, kteří jsou opačného názoru a kteří je dostali za úkol sledovat. Duchové mají v úmyslu jejich manželské plány sabotovat. Duchové se je snaží přivést k rozumu, vmísí se do jejich každodenního života, berou

na sebe různé role a straší je vizemi neúspěchu, nemocí, stárí a chudoby. Z jejich snahy vznikají až hororové scény.

Není sen o novém začátku v polovině čtyřicítky až příliš odvážný? Budou mít Petr s Petrou dostatek odvahy, aby se ubránili sociálnímu tlaku, který hlásá, že před padesátkou není rozhodně prostor na žádné „bláznivé činy“?

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

DNES VEČER OVULUJI (CE SOIR J'OVULE, 2010)

Carlotta Clerici

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: monolog

Obsazení: 1 žena

Nějaký abstraktní mateřství mě nikdy moc nebralo. Na rozdíl od některých mejch kamarádek. Sofie třeba, už když byla malá holka, tak říkávala: „Až budu velká, tak budu mít kupu dětí!“ S kým, to ji nezajímalo. Ne. Ona viděla jen ty děti. Já spíš říkávala: „Až budu velká, budu primabalerína nebo herečka anebo známá novinářka.“

Clare je 36 let. Je to moderní, svobodná, nezávislá žena. Je zamilovaná do muže, se kterým žije a se kterým se rozhodnou mít dítě. Nedaří se jim to ale...Clara nás vtahuje do světa matky aspirantky. Návštěvy gynekologů, čekárny specialistů, svérázné rady kamarádek. Clara zažívá euforie prvních pokusů, zklamání prvních neúspěchů, okamžiky samoty, pláč. Nicméně přes četné chvíle posměchu, beznaděje a zklamání nachází sílu vytrvat. Clara to dítě prostě chce!

Monolog – zpověď *Dnes večer ovuluji aneb Příběh ženy, která chtěla dítě* je líčení chvílemi neuvěřitelně komických situací i záchvatů zoufalství a beznaděje mladé ženy. Monodrama je skvělou hereckou příležitostí.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

VELETOK (LE GRAND FLEUVE, 2007)

Carlotta Clerici

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: komedie ze života ve čtyřech ročních obdobích

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

NICOLAS: Ty's ho pozvala. Měl ti stačit manžel.

FRANCESCA: Ano, Emmanuela! Já pozvala Emmanuela!

To je něco jinýho. (Pobaveně) Ty žárliš?

NICOLAS: Kdybych nevěděl, že už jste spolu spali, tak bych žárli!

FRANCESCA: Když se člověk s někým vyspí, neznamená to, že je pak vůči němu imunní!

Nicolas, univerzitní profesor před důchodem, a jeho žena Francesca, spisovatelka, která již nepíše, tráví svůj čas v krásném domě na venkově daleko od shonu všedního dne. Na oslavu svých narozenin Francesca pozvala svého přítele Emmanuela a jako každý víkend se také objeví Nicolasova dcera Eleonora. Vše probíhá tak, jak má, až příjezd Aliny, mladé Nicolasovy žacky, a básníka Ahmada, politického emigranta, vnáší do ovzduší dech odvahy a chuť po životě, jež otřesou poklidným štěstím, které si dvojice vytvořila. Propukají vášně a trhají zaběhlé vazby plné lži a strachů. Osudy postav odkrývají slabiny světa, který se hroutí, a křehkost pohodlí, které nás obklopuje. Přes vážné téma je *Veletok* divácky atraktivní komedie.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

CARLOTTA CLERICI, *1965

Italská dramatička a režisérka žijící v Paříži. Narodila se v Itálii, své hry píše ale převážně ve francouzštině. Vystudovala Divadelní akademii v Miláně a poté pokračovala ve studiu divadla v Paříži. Pracovala jako asistentka režie v Itálii i ve Francii. V roce 2002 založila spolu s režiséry Anne Coutureau, Yvane Garouel a Mitchem Hooperem divadelní společnost Théâtre Vivant. Mezi její hry patří: *La Mission*, *L'Envol (Vzlét)*, *Le Grand fleuve (Veletok)*, *Ce soir j'ovule (Dnes večer ovulují)*, *C'est pas la fin du monde (Nejde o konec světa)*.

UMĚNÍ VRAŽDY (ART OF MURDER, 2000)

Joe DiPietro

USA

Překlad: Adam Doležal

Žánr: komediální thriller

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Komediální thriller amerického autora, jehož nejznámější hru uvedlo v této sezoně pod názvem *Famílie aneb Dědictví otců zachovej nám, Pane Divadlo* na Vinohradech, obdržel v roce 2000 cenu Edgar Award (obdoba Oscara pro autory detektivního žánru).

Jack a jeho mnohem mladší žena Annie jsou malíři – Jack dokonce velmi slavný. Právě čekají na svého galeristu Vincenta, kterého pozvali na večeři. Na vcelku prosté scéně je kromě malířského stojanu jakási nádrž plná vody, která slouží Jackovi jako relaxační prostor. Od okamžiku, kdy

Vincent dorazí, rozjíždí se rychlý sled až neuvěřitelných situací. Zatímco Jack je ve své nádrži, navrhuje Annie Vincentovi, že jejího manžela spolu zavraždí. A to právě v oné nádrži – ne náhodou připomíná rakev. Vincent zprvu odmítá, ale když se dozví, že všechny Jackovy obrazy malovala Annie, a že po jeho smrti jejich cena výrazně stoupne (Annie bude malovat dál a obrazy budou jakoby z Jackovy pozůstalosti), souhlasí. Nakonec je ale všechno jinak, zvláště když se do věci vloží irská služka Kate, která má vysokoškolské vzdělání v oboru chemie a služku dělá, jen aby získala povolení k trvalému pobytu...

Text je v elektronické verzi k dispozici v DILIA.

PŘEHLÍŽENÍ (BLIND EYE, 2014)

Susannah Finzi

Velká Británie

Překlad: Jaroslav Beznoska

Žánr: drama

Obsazení: 5 mužů, 1 žena

V roce 1982 se žalobkyně mezinárodního soudu Elizabeth Andersenová snaží usvědčit nacistického válečného zločince. O pomoc požádá vyjednavče OSN Stefana Mullera, jehož otec býval členem strany a spolupracoval s obžalovaným. Stefan se vydává do Lisabonu získat důkazy od otce, se kterým přestal komunikovat již před řadou let. Jak to všechno dopadne? Usvědčí padoucha? Usmíří se Stefan s otcem? A co s tím vším má co dělat spravedlnost?

Ve hře se prolínají dvě roviny. Osobní: děti ne/jdoucí ve stopách svých rodičů. Nadosobní: hledání spravedlnosti v moderním světě.

Text je v elektronické verzi k dispozici v DILIA.

**HRY PREZENTOVANÉ V RÁMCI 1. ROČNÍKU
FESTIVALU FRANCOUZSKÉHO DIVADLA
V PRAZE SNĚZ TU ŽÁBU**

RAPSODIE BEZ TVÁŘÍ @ (RHAPSODIE SANS VISAGES)

Sigrid Carré-Lecoindre

Francie

Překlad: Petr Christov

Žánr: divadelní báseň

Obsazení: 1 muž, 3 ženy

Text, který skrze fragmentární a roztržitěnou formu skládá dohromady životní příběh jedné ženy v několika fázích jejího života. Skládá portrét ze střípků vzpomínek, současného pohledu na její osobnost a představ toho, jak se bude její život odvíjet dál. A nebo možná ne. Možná je všechno jinak. Rozhodně se ale něco stalo. Něco, co nelze odestát. Byl u toho muž. Vlastně muži. A dcera. Ale co to vlastně bylo?

Paměť jako téma, paměť jako prostředník, paměť jako nejistota poznání. To vše v textu na pomezí scénické básně, v níž výraznou roli hraje rytmus a hudba slov.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

SHAKESPEARE A CERVANTES @ (SHAKESPEARE ET CERVANTES, 2013)

Julien Daillère

Francie

Překlad: Linda Dušková

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 1 žena

(je slyšet bečení)

S: Víte určitě, že je to pes?

C: Samozřejmě, že to je pes. Vím naprosto jistě, že to je pes! Ale on to neví. Trvá na tom, že je jehně.

Několikaminutový příběh odehrávající se na okraji lesíka během venčení psů je vtipnou úvahou o tématu identity a sebeklamu.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

ODCHÁZÍM DVAKRÁT @ (JE PARS DEUX FOIS, 2012)

Nicolas Doutey

Francie

Překlad: Linda Dušková

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 1 žena (jakéhokoli věku)

... je to stejné jako někam postavit žebřík, vylézt na něj, potom ho dát pryč a počkat, jestli se udržíme ve vzduchu, nebo ne, anebo se jít někam úplně odněkud ze strany podívat, kam jsme se to dostali...

Pavel a Pavlína jsou neustále spolu. Doma. Venku. V kavárně. Na lodi. Všechno se zdá být v pořádku, ale něco se přece jenom změnilo. ...připadám si jako svatební auto, co za sebou táhne spousta hrozně hlučných věcí, dokonce si připadám jako ta spousta hrozně hlučných věcí za svatebním autem... Tato krátká absurdní hra, vyprávějící příběh páru v mezní situaci, zaujme svébytnou poetikou, vtipem a citlivostí k tématu.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

LIDOŽROUTEK (L'OGRELET)

Suzanne Lebeau

Francie

Překlad: Natálie Preslová

Žánr: pohádka

Obsazení: 1 muž, 1 žena (šestiletý chlapec, na svůj věk trochu moc velký a jeho matka, žena okolo čtyřicítky)

Lidožroutek je temná pohádka o tom, jaké je to narodit se s prokletím lidožroutství zděděným po rodičích, která však stejně silně oslovuje i diváky dospělé. Hlavní hrdina, šestiletý lidožrout Šimon jim potvrdí, že nejtěžší je překonávat ty překážky, které si nosíme uvnitř vlastní duše.

Tento silně poetický a metaforický text je v současné době ve Francii jedním z nejoblíbenějších a často inscenovaným dramatickým dílem určeným dětskému divákovi.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

OBRAZY SVOBODY (SZENEN DER FREIHEIT, 2014)

Jan Friedrich

Německo

Překlad: Anežka Rusevová

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Bastian je zoufale zamilovaný do Anni, jeho láska k ní je až sebezničující. Anniny pečující sklony už ale nestačí na to, aby Bastiana chránily před ním samým. Josh je chronicky přepracovaný a má strach, že ztratí svého přítele Pascala, že už nebude schopen normálního vztahu k druhému člověku. Pascal se zajímá pouze o ukojení svých sexuálních potřeb – už vyzkoušel vše, i sex se psem. Lore se chce vrátit zpátky do bezstarostného dětství.

Pět mladých lidí uprostřed dvacítky, před kterými se otevírá svět. Všechno chtějí poznat, všechno chtějí zkusit. Neztratit sám sebe v tomto obrovském moři možností ale není snadné. Je to stejně obtížné, jako rozhodnout se pro tu jednu jedinou správnou životní cestu. Jan Friedrich ukazuje obraz té nejmladší generace, která se ztratila v příliš mnoha možnostech, které jí svět nabízí.

Scénické čtení hry proběhlo v rámci prestižního německého festivalu současné dramatiky Heidelberger Stückemarkt 2015.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Připravujeme český překlad.

KONTEJNER PAŘÍŽ (CONTAINER PARIS, 2013)

David Gieselmann

Německo

Překlad: Petra Kultová

Žánr: komedie

Obsazení: 5 mužů, 3 ženy

LINDA: Ve skutečnosti neexistuje. Žádám vysvětlení, Hansi-Petře. Jak je to s tou Holanďankou? Co dělá tahle štetka ve tvém pokoji? A čím tě pověřili?

LYNN: Vaše paní se obává, že jsme spolu píchali.

GROTHER: Lindo, to si přece nemyslíš –

LINDA: – možná chcete, aby můj muž byl jedním z těch, jejichž manželka by se toho musela obávat, ale uvědomte si, že je úplně jiný než muži, které potkáváte, mně jde o to, že můj muž roky chodí do kanceláře, zůstává tam pokaždé stejně dlouho, vždy osm a půl hodiny, a najednou letí do Paříže, protože pátrá po něčem –
GROTHER: – po kontejneru –

Vzorný zaměstnanec Hans-Peter Grothe se zakrátko octne v čele mezinárodního koncernu, z něhož se stane hlavní hráč na světové burze. Zatím ale Grothe, v pozici řadového zaměstnance logistické firmy, dostává mimořádný úkol: vydat se napříč Evropou a nalézt ztracený kontejner. Jeho cesty neustále kříží topmodelka Lynn Preston (podle googlu porno hvězda číslo jedna), ale to ještě není to nejpodivnější. Grothe se dostane do ohrožení a zároveň očividně sám hrozbu představuje. Přesto, nebo právě proto, se o něj začíná zajímat stále více lidí. Hlásí se konkurence, katolická církev, švýcarský velvyslanec a zájem nakonec projeví i veřejnost. Grothe si mezitím založí vlastní firmu a hledání kontejneru přenes

na burzu. Úspěch na sebe nenechá dlouho čekat. Kontejner je tu a zbývá odhalit, co se v něm skrývá.

Kontejner Paříž je lov v globalizovaném světě poháněném neprůhlednými mechanismy iracionálního kalkulu a mediální masáže. Vysoké riziko přináší vysoké zisky. Kontejner představuje symbol zlatého telete naší doby. Výdělek se stává svátostí a hledání železných krabice smyslem veškerého snažení.

Hra měla úspěšnou premiéru 19. prosince 2014 v Schauspiel Frankfurt. *Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.*

PRAVIDLA PŘEŽITÍ (RULES FOR LIVING, 2015)

Sam Holcroft

Velká Británie

Překlad: Lucie Kolouchová

Žánr: černá komedie

Obsazení: 3 muži, 4 ženy

Začíná to jako typická konverzační hra v tom nejlepší britském stylu: rodina se v širším kruhu sejde na Štědrý večer, připravuje se večere, hrají společenské hry a konverzuje, záhy ovšem pod slupkou salonní hry vyvěrají různé křivdy z minulosti a ukazuje se, že vztahy zdaleka nejsou tak idylické, jak se původně zdálo. Potud jde o dobře napsanou hru, jakých už ovšem známe desítky. To, co hru mladé britské dramatičky Sam Holcroftové od jejich předchůdců odlišuje, je tematizace oněch titulních Pravidel. Každý si totiž vytváříme vlastní životní pravidla a obranné mechanismy, které nám pak, aniž si to uvědomujeme, zásadně určují život. Jenže co když ta naše pravidla, jak co v životě dělat, nejsou slučitelná s pravidly našich nejbližších? A co když dostaneme jakoby z venku další pravidla, podle kterých musíme jednat, ať chceme nebo ne? Hravá černá komedie Sam Holcroftové tematizuje všechny typy pravidel – pravidla

společenská, osobní zásady i pravidla stolních her – a tím, jak brilantně je míchá dohromady a dává jim všem stejnou závažnost, vzniká třeskutě vtipná podívaná s velmi hořkým podtextem. Pravidla prostě vládnou našim životům. „*Na tuhle hru nás nemohlo nic připravit. Kombinuje výbušný humor rodinných komedií ve stylu Alaina Ayckbourny s analýzou individuálních strategií přežít. Jedná se o inteligentní komedii, která nás nechá na pochybách, zda se z našich životních „pravidel“ nestává jen další forma vězení, do než sami sebe uzavíráme*“, nadšeně komentuje inscenaci hry v National theatre významný britský kritik Michael Billington.

Hra se v současné době překládá. Text anglického originálu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

SAM HOLCROFT, *1984

Studovala na univerzitě v Edinburghu současně biologii a divadelní umění. Již během studií byla členkou svazu mladých dramatiků při Traverse Theatre. Autorkou v jeho rezidenci byla mezi lety 2009–2010. V současné době spolupracuje s Traverse Theatre, skotským National Theatre, Royal Court Theatre a londýnským National Theatre. V roce 2014 obdržela Cenu Windhama Campbella za literaturu v kategorii Drama.

SHOOTING STAR SOUČASNÉ NĚMECKÉ DRAMATIKY REBEKKA KRICHELDORF V DILIA

HOMO EMPATHICUS (2014) ⚡@

Rebekka Kricheldorf

Německo

Překlad: Aneta Bučková

Žánr: činohra

Obsazení: 5 mužů, 3 ženy (hrají 26 postav)

Otevírá se před námi obraz idylického prostředí parku, ve kterém tráví svůj čas společenství šťastných, klidných a vyrovnaných lidských bytostí. Lidé zde společně studují, pracují, pomáhají si, vzájemně naslouchají svým životním příběhům. Mají pro sebe navzájem velké pochopení, a pokud u druhého pocítují být jen sebe-menší vnitřní nesoulad, neváhají ho na to upozornit a podpořit ho ve vyhledání odborné pomoci. Společně tak předcházejí možným problémům. Pro frustraci, soutěživost, beznaděj nebo osamělost v tomto světě nezbyvá místo, stejně tak jako pro věci dávno překonané, jako genderovou rozdílnost („pohlaví je soukromá věc“), pití alkoholu, strach ze smrti... Tyto zvyky a pocity byly vlastní ještě tak Divokým, dávno vyhynulému lidskému druhu, se kterým se dnešní člověk setká leda tak v muzeu nebo na divadle.

Rebekka Kricheldorf skládá mozaiku z každodenních situací a rozhovorů utopické společnosti, která dovedla k dokonalosti koncept politické korektnosti a která si vysloveně libuje v eufemismech všeho druhu. Její navýsost uvědomělé, bezkonfliktní lidstvo myslí vždy pozitivně a rádo se obklopuje oázou vzájemné úcty. Jedinou zne-pokojivou otázkou zůstává, jak moc je Homo empathicus empatický tváří tvář něčemu, co se absolutně vymyká jeho harmonickému světu

a v čem spatřuje ohrožení pro svůj bezproblémový systém. Ani toto ohrožení ale nakonec není reálné, návštěva Adama a Evy jako dvou zástupců Divokých se totiž ukáže jako součást secvičeného divadelního představení. Homo empathicus tak může na závěr obdivovat moc umění, která člověka nutí zamýšlet se nad tím, co je dobré a co méně dobré (protože „co je vlastně špatné?“).

Hra jedné z nejrenomovanějších německých dramatiček je výzvou nejen svým obsazením a specifickým jazykem, ale především balancováním na křehké hraně ušnosnosti jejího nasládlého světa plného parodie a nadsázky.

Hra *Homo empathicus* měla premiéru v říjnu 2014 v Deutsches Theater Göttingen. Inscenace byla vybrána do soutěžního programu Stücke 2015 v rámci festivalu Mülheimer Theatertage 2015.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se v současné době překládá.

VŠEDNÍ DNY A EXTÁZE (ALLTAG & EKSTASE, 2013)

Rebekka Kricheldorf

Německo

Překlad: Jitka Jílková

Žánr: činohra

Obsazení: 4 muži, 3 ženy

KATJA: Je možné zmínit se o jiném muži, aniž hned přejdeš do konkurenčního postoje? Já jsem jenom chtěla říct, že Jonas, jehož deficity člověku přímo skáčou do ksichtu, to vůbec nevzdává, neskládá ruce do klína a neříká, takový prostě jsem, nějak s tím lidí žijte, nýbrž se upřímně snaží o zlepšení.

JANNE: Nechme toho.

KATJA: Nechme čeho?

JANNE: Sexu. Katjo. My, speciálně my, už bychom sex mít neměli. Tedy: spolu.

Navzdory názvu nezná klasicky všední život ani jedna z postav, včetně té nejmladší jménem River, o kterou sice jde především, která se ovšem ve hře vůbec nevyskytuje. Proč se taky vyskytovat v rodině, kde se dědeček rozhodl být homosexuální, babička se z role babičky i matky vykoupila třiceti tisíci eur, maminka hledá dalšího a dalšího partnera svého dalšího a dalšího životního úseku, tatínek sbírá síly, aby přece jenom uskutečnil blíže neurčitelný, léta plánovaný projekt. Možná by byl k něčemu aspoň matčin expřítel Jonas. Kdyby ovšem neumrznuv ve frontě, když chtěl zdolat Mount Everest. A tak “to dítě pořád jenom žere”, jak říká jeho maminka, a obléká se do růžové. A extáze? Kde by se vzala!

Hra *Alltag & Ekstase* měla úspěšnou premiéru 17. ledna 2014 v Deutsches Theater Berlin.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

CESTA VÁLEČNÍKA (DER WEG DES KRIEGERES, 2013)

Rebekka Kricheldorf

Německo

Překlad: Karolína Macáková

Žánr: aktovka

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Najednou mi došlo že nejsem směšnej

Jak tam tak stojím v týhle sukni z listí

Do půl těla a zadělanej od slepičí krve

Před nějakajma hlučnejma chlapama a řvu zrovna tak

Spíš že jsem byl směšnej předtím
S předkrájeným ananasem
V supermarketu
Například

Rebekka Kricheldorf ve své grotesce *Cesta válečníka* ukazuje tři typické muže západní civilizace. Trojice trpící krizí své maskulinity hledá v semináři „Probud v sobě spícího bojovníka“ návody na to, jak být skutečným mužem. Žalostně komické postavy v sobě hledají muže s velkým M a je jen otázka času, kdy padne otázka: „Kdo má delší oštěp?“

Hra vznikla pro berlínský Stückemarkt 2013.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

TESTOSTERON – ČERNÉ PODOBENSTVÍ (TESTOSTERON – EINE SCHWARZE PARABEL, 2012)

Rebekka Kricheldorf

Německo

Překlad: Šárka Zvejšková

Žánr: činohra

Obsazení: 4 muži, 2 ženy

INGO: On to prostě nezvládl.

SOLVEIG: Nevypořádal se s tímhle světem.

INGO: Byl příliš citlivý.

SOLVEIG: V podstatě to byl vyřízený, ubohý slaboch.

INGO: Politováníhodný.

SOLVEIG: Slabší umírá, silnější se rozmnožuje.

Nejnovější hra Rebekky Kricheldorf *Testosteron* – *Černé podobenství* je podobenství o moderních mužských hrdinech. Autorka se nechává inspirovat jednou z pohádek bratří Grimmů, jejíž hlavním tématem je strach a učení se strachu: V pohádce vyhraje královnu dceru hloupější ze dvou bratrů, protože má speciální dar ničeho se nebát. Také v *Testosteronu* si konkurují dva bratři (dva principy mužství): Ingo, úspěšný lékař, je ztělesněním moderního člověka, který je ovládán strachem ze škodlivých látek v potravinách a z poklesu hodnoty svých nemovitostí. Jeho bratr Raul byl dlouho u cizinecké legie, nyní žije bez práce ve špatné čtvrti a nebojí se ani se nezdráhá násilí. Když je Ingova přítelkyně unesena, musí zjemnělý lékař požádat o pomoc svého neo-hroženého bratra...

Autorka ve hře zkoumala, jak úzkost a strach ovlivňuje naši svobodu a život ve zdánlivě bezpečné společnosti. Je absence strachu odvaha nebo hloupost? Jsou nebojácní muži skutečně hrdinové nebo jenom postrádají empatii?

Hra *Testosteron – eine schwarze Parabel* měla premiéru 23. listopadu 2012 v Staatstheater Kassel.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

VILLA DOLOROSA (2009) @

Rebekka Kricheldorf

Německo

Překlad: Aneta Bučková

Žánr: činohra

Obsazení: 4 ženy, 2 muži

Ve staré, rozpadající se vile po rodičích oslavují sourozenci Olga, Irina, Máša a Andrej po tři roky Irininy narozeniny. Letargické, intelektuální klima jejich společného vegetování postupně stále více narušuje Andrejova nová, poněkud jednodušší žena Janine, která se nebojí zavádět v domě svá vlastní pravidla. Andrej se kvůli ní vzdává práce na svém románu a nechá se zaměstnat na městské správě. Nešťastně vdaná Máša naváže tajný vztah s ženatým mužem, avšak nemá odvahu začít s ním nový život. Nespokojená učitelka Olga sice povýší na ředitelku, ale jen proto, že se v učitelském sboru plném prostáček zkrátka nenašel nikdo lepší. Studentka Irina tak dlouho přebírá mezi studijními obory a svými obdivovateli, až je zadaný i poslední ctitel, kterého konečně chtěla vzít na milost.

Hra, která je volně inspirovaná *Třemi sestrami*, pracuje s čechovovskými motivy intelektuálnosti a pasivity. Všichni jsou se svým životem nespokojení, ale nezmůžou se na víc než na lamentování a bezvýsledné řečnické kroužení kolem svého problému. Jejich filosofické debaty o práci nebo o společnosti připomínají často spíše navzájem se prolínající monology než dialog. Autorka tak výborně vykresluje bezradnost dnešní dravé doby, ve které se navzdory nekonečnému množství možností lidé se sklonem příliš přemýšlet cítí uvěznění ve svém nenaplněném životě. Každé rozhodnutí nebo projev iniciativy jsou ostatními odsouzeny jako „nápad za všechny prachy“, na stěnách visí prázdné rámy, protože sourozenci neví, co do nich dát, a jen přihlouplá, ale svým způsobem schopná Janine přesně ví, co chce...

Úspěšná německá dramatická Rebekka Kricheldorf nechává své tři sestry a jejich okolí potáčet se odkud nikam s jistou mírou nadsázky, a hra tak nabízí řadu humorných momentů. To jí ovšem neubírá nic na tísnivosti neutěšené existence jejich postav.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

REBEKKA KRICHELDORF, *1974, FREIBURG

Německá dramatická a překladatelka. Vystudovala romanistiku na Humboldt-Universität v Berlíně a scénické psaní na berlínské Hochschule der Künste. V roce 2002 získala její hra *Prinzessin Nicoletta*, pohádka pro dospělé, na Heidelberger Stückemarkt cenu nakladatele a cenu publika. Hra byla poté scénicky čtena na Stückemarkt při Berliner Theatertreffen. V roce 2003 se dočkala německé premiéry v Stadttheater Gießen a švýcarské premiéry v curyšském Theater am Neumarkt. V červnu 2003 získala za hru *Kriegerfleisch* Kleist-Förderpreis pro mladé dramatiky. Od ledna do června 2004 působila jako hausautorka v Nationaltheater Mannheim. V roce 2009 měla její hra *Das Ding aus dem Meer* úspěšnou premiéru v Staatstheater Kassel. V letech 2009–2011 pracovala jako dramaturgyně v Theaterhaus Jena, kde byla také uvedena její hra *Villa Dolorosa: Drei missratene Geburtstage* a trilogie *Gotham City*. Stadttheater Bern uvedl v únoru 2011 její hru na motivy písní Nicka Cavea *Murder Ballads*. Její hra *Testosteron – eine schwarze Parabel* měla premiéru v listopadu 2012 v Staatstheater Kassel, hra *Alltag & Ekstase* měla úspěšnou premiéru v lednu 2014 v berlínském Deutsches Theater. Její nejnovější hra *Homo emphaticus* měla premiéru v říjnu 2014 v Deutsches Theater Göttingen, inscenace hry byla vybrána do soutěžního programu Stücke 2015 v rámci festivalu Mülheimer Theatertage 2015.

LEHMAN BROTHERS – VZESTUP A PÁD JEDNÉ RODINY (LEHMAN TRILOGY, 2013) ⚡@

Stefano Massini

Itálie

Překlad: Irena Novotná

Obsazení: variabilní

Žánr: činohra

Emanuel nebyl ještě nikdy v New Yorku.

Úl, blesko mu hlavou při pohledu z okénka kočáru,

zatímco kolem se míhal

pestrobarevný dav

a vozy tažené koni nebo vedené lidmi.

New York,

bubeníci,

angličtí džentlmeni

nadaní básníci, vojáci.

Všechno a opak toho všeho

současně,

naprosto bez konvencí: nestoudné,

přesto velké, obrovské, velkolepé!

New York.

Lehman Brothers (zal. 1850) byla jednou z největších bank v USA. V roce 2008 ji zasáhlo zhroutil amerického hypotečního trhu, bankovní dům Lehman Brothers zbankrotoval a vytvořil rekordní bankrot ve výši 200 miliard dolarů. Jaká je ale historie mocné banky, po které zbyly jenom obrovské dluhy? Kdo jsou lidé stojící za značkou Lehman Brothers?

Slavný italský dramatik Stefano Massini případ Lehman Brothers studoval a analyzoval tři roky. Výsledkem jeho práce je ohromující třídílný dramatický epos *Lehman Trilogy*, který popisuje tři generace rodu Lehmanů a vzestup a pád jejich bankovního impéria, dílo lze ale také chápat jako nekompromisní autopsii kapitalismu. Trilogie začíná v polovině 19. století, kdy tři bratři, synové jihoněmeckého židovského obchodníka, založí v Montgomery malou textilní firmu a končí o 150 let později krachem obrovského bankovního domu.

Stefano Massini zachycuje s fascinující znalostí klanu Lehmanů jejich těžký vstup do finančního světa, pomalý vzestup až na vrchol finančnictví a jejich bleskový pád až na samé dno. Massiniho trilogie je „obrovská a bezohledná“ (La Tribune de Lyon), „jeho brilantní dílo osciluje mezi *Shakespearem a Brechtem*“, „zachycuje stopadesátiletou historii kapitalismu ve zcela průzračném divadelním příběhu“ (Les Échos / TV).

Dramatický epos *Lehman Trilogy* je otevřeným formátem, text je rozdělen na několik částí, je chápán jako materiál pro tvůrčí práci inscenátorů.

Text italského originálu a francouzského překladu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Připravujeme český překlad.

STEFANO MASSINI, *1975

Současný italský spisovatel, dramatik a režisér. Režisérskou praxi získal například jako asistent u slavného Luky Ronconiho. Dle svého názoru píše z nutnosti, aby se osvobodil. Oceňovaná hra *Ohlušující pach bílé* vyšla spolu s dalšími třemi (*Processo a Dio, Memorie del boia, La fine di Shavuoth*) v nakladatelství Ubulibri pod titulem *Una quadriglia* (Milán 2006). Další sbírka divadelních her s názvem *Trittico delle gabbie* obsahuje tituly *La gabbia (figlia di notaio)*, *Zone d'ombra*, *Versione dei fatti* a vyšla v tomtéž nakladatelství v roce

2009. Massini je též autorem monologu *Donna rieducabile* z roku 2007, věnovaném zavražděné ruské novinářce Anně Politkovské. V roce 2013 byl Massini oceněn zvláštní cenou Premio Ubu za dosa-
vadní přínos italské současné dramatiky, zejména za *Lehman Trilogy*,
která se úspěšně inscenovala po celé Evropě.

OUR FEW AND EVIL DAYS (2014) ⚡@

Mark O'Rowe

Velká Británie

Překlad: Markéta Polochová

Žánr: drama

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Zatím poslední O'Rowova hra přináší břitkou, surovou sondu do života jedné středostavovské rodiny. Manželský pár padesátníků – Margaret a Michael – uvítají na začátku hry doma mladšího hosta, Dennise. Teprve postupně z dia-
logu vyplne, že Dennis je přítel jejich dcery, jež se ale této seznamovací akce
neúčastní. Zdánlivě bezstarostný hovor naruší až letmá zmínka o jejich
synovi – tajemném chlapci, který prý mívá své „temné stránky“, v jedenácti
letech utekl z domu a beze stopy zmizel. Tak zní alespoň oficiální verze rodičů.
Právě tajuplný chlapec se stává ústředním tématem hry – autor postupně
poodkrývá jeho osud, přesto Jonathanovo tajemství nikdy úplně neodhalí.
Na závěr se alespoň dozvíme, co se stalo oné osudné noci, kdy chlapec „utekl“:
poté co se pokusil znásilnit vlastní matku, otec ho zabil. Tím se ale rodina
od chlapcova vlivu neodstříhla, jak ukazuje závěrečný výstup hry...

Přestože děj plyne v přítomnosti (de facto v reálném čase pouze
s odsokky odpoledne – noc – druhý den), je příběh vyprávěn retrospek-
tivně. Postupně tak odkrýváme jemné vrstvy minulosti: rodinná tajem-
ství, násilnosti, nakonec i vraždu. Přestože je vražda chlapce klíčovým

motivem, stává se „pouhou“ pointou, vlastní tragičnost je vedena spíše
v přítomném čase než v minulosti a jejich událostech. O'Rowe navíc s chutí
své čtenáře/diváky zavádí na falešné stopy, a tak několikrát během hry
musí člověk pozměnit předpoklad, ke kterému vedly (jasné) indicie, čímž
hra získává jemně detektivní rysy.

Dialogy jsou psány typickým o'rowovským stylem, plně zámek, pře-
rušení, opakování i nového navázání na započatou, nikdy nedořečenou
větu. Mnohé pasáže prostupuje latentní, téměř nezatelná ironie, jiné
jsou naopak bez zjevnější příčiny zahaleny temným, tajuplným nádechem
(zejména přechody mezi jednotlivými akty). Jak navíc ukázala i britská
premiéra v roce 2012, přináší O'Rowova hra zejména výraznou hereckou
příležitost pro představitele obou rodičů.

Hra se v současné době překládá. Text anglického originálu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

PARALELNÍ SVĚTY (CONSTELLATIONS, 2012) ⚡@

Nick Payne

Velká Británie

Překlad: Pavla Kačorová

Žánr: romantické drama

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Marianne a Roland. Kvantová fyzika a včelaření. Láska, nevěra, usmíření,
manželství, nemoc. Emoce se na scéně střídají jako na houpačce. Jakou
roli hraje v našem životě náhoda a nakolik mohou některá naše rozhod-
nutí ovlivnit budoucí vývoj události? Je opravdu jedinou jistotou, kterou
máme, naše smrtelnost? Payne se při psaní této hry nechal inspirovat
kvantovou fyzikou, konkrétně teorií, že náš svět je pouze jedním z mnoha
souběžně existujících vesmírů. V každém z nich pak nechává rozehrát tak
trochu jiný příběh. Všechny se ale na konci překvapivě protnou.

Svěží, nápaditá, místy dojemná a formálně promyšlená romantická
komedie, která chytne za srdce nejen milovníky kvantové teorie a medu.

Hra měla premiéru v roce 2012 v londýnském Royal Court Theatre, od té doby byla uvedena ve více než 15 dalších zemích. Od prosince 2014 se hraje, jako vůbec první z autorových děl, na Broadwayi (s Jakem Gyllenhaalem v roli Rolanda).

Text je v elektronické verzi k dispozici v DILIA.

OSLÍ SRDCE (DONKEY HEART, 2014)

Moses Raine

Velká Británie

Překlad: Benjamin Kuras

Žánr: komedie

Obsazení: 4 muži, 4 ženy, 1 chlapec

Rodinný byt v Moskvě. Jedna rodina, tři generace, stejná nervózní postkomunistická duševní a morální kocovina. Život po komunismu je nadějně jiný, ale zároveň děsivě podobný. Osmnáctiletý Peta, odpadlík z vysoké školy, se snaží ulít z vojny, s přítelkyní Klárou se chvíli vášnivě mazlí a chvíli si sprostě nadávají. Jeho sestra Saša se bouří každému příkazu svých rodičů. Jejich malý bratr Kolja všem leze na nervy. Jejich otec Ivan si přivádí domů podivnou ženskou, s níž celá rodina bude muset řešit jeho nevěru, když se jejich matka Žeňa hystericky hrouťí. Sašin anglický host Thomas naivně oblečený v sovětském socialistickém tričku se pořád na něco vyptává, mezi běhalkou z nezvyklé ruské stravy. Nad tím se stařecky moudře ale už trochu demontně vznáší laskavá postava dědečka Alexandra pamatujícího obléhání Leningradu a knoflíkový guláš. Ruský stát už nikoho nešpehuje, zato jeden druhého špehují, podrážejí, urážejí a zrazují drazí příbuzní. Dědictví komunismu je v nich všech zakořeňeno hlouběji než se odváží přiznat. Střídavě drsná a dojemná, ale vždy hluboce lidská komedie, nahlížená očima mladého nechápajícího ale Ruskem fascinovaného a do Rusky zamilovaného Angličana.

Text je v elektronické verzi k dispozici v DILIA.

KAVÁRNA PROZŘETELNOST (PROVIDENCE CAFÉ, 2003)

Mohamed Rouabhi

Francie

Překlad: Kateřina Neveu

Žánr: činohra

Obsazení: 7 mužů, 1 žena

Banalitě lze uniknout jen pokud ji člověk detailně prostuduje, může ji ochočit tím, že ji ponoří do snu.

Prodavač kuřat Chester chtěl být archeologem, proto se ve volných chvílích hrabe v popelnicích. Černoch O'Neil tvrdí, že bělošská vězení jsou pro černochoy univerzitami.

Francouzská hra o americkém jihu s prvky nadpřirozena se odehrává v barové kavárně Prozřetelnost, kde se v dusné atmosféře parného léta scházejí obyvatelé venkovského města. Těžký vzduch zažitých konvencí dvou štamgastů, jejichž život tvoří z velké části alkohol a televize, rozvíří nejdříve příchod dlouho chybějícího hosta a poté i příjezd slavné televizní hvězdy, kterou je moderátor (toho času na útěku před svou kariérou). Konfrontací dvou ne až tak rozdílných světů doprovází setkání s prodavačem grilovaných kuřat v převleku za maskota kuřete, s černochem udělujícím lekcí nafoukanému bělochovi, s prostáčkem, jehož hlava je od dětství uvězněná v ochranné helmě. Konflikty, pokusy o vraždu i o smíření rámují nečekaná odhalení (servírka Patty byla původně mužem a moderátor je pouhým instalatérem) a uzavírá šťastný konec spojený s proměnou Patty ze zjizvené ženy v půvabnou nevěstu.

Kavárna Prozřetelnost nabízí přehled ztracených existencí. Je hrou o hlouposti televizní zábavy plné levných vtipů, o zažitě xenofobii, o průměrnosti a touze vymanit se z ní.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Zájemcům můžeme zaslat ukázkou překladu s detailní synopsí. V případě zájmu zajistíme český překlad.

MILOSTNÁ PÍSEŇ ALFREDA J HITCHCOCKA (THE LOVESONG OF ALFRED J HITCHCOCK, 2013)

David Rudkin

Velká Británie

Překlad: Dana Hábová

Žánr: činohra

Obsazení: 5 mužů, 2 ženy

V nevšedním portrétu mistra napětí střídá autor poetické pasáže (vnitřní hlas) s realistickou debatou Hitchcocka s mladším scenáristou o chystaném filmu (probírají například situaci, kdy muž sleduje záhadnou ženu – motivaci, volbu záběrů, význam barev). Ve vzpomínkách se Hitchcock vrací do dětství (panovačná matka, přísný jezuitský učitel), v představách se odehrává jeho komplikovaný vztah k ženám, posedlost blondýnami, vražedné i romantické touhy („Krása je krutá“). Na společný život vzpomíná i jeho žena, scenáristka a asistentka. Dějem při „natáčení“ procházejí dva asistenti režie.

S pomocí dramatické hudby, efektů i hraných výstupů cituje Rudkin ze slavných Hitchcockových hororů (*Ptáci, Vertigo, Psycho* apod.) Příkladem je třeba noční scéna ve spízi, kde si chce malý Alfred tajně vzít něco k snědku a přistihne její matka (*Psycho*), anebo představa, v níž Hitchcock škrtí ženu kravatou (*Zběsilost*).

„Vtipná, chytrá, hrůzostrašná, pronikavá hra.“ *The New York Times*

Hra se v současné době překládá. Text anglického originálu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

ÚSPĚŠNÝ FRANCOUZSKÝ DRAMATIK A HEREC SÉBASTIEN THIÉRY V DILIA

DVA ÚPLNĚ NAZÍ MUŽI ⚡ 😊 @ 👤 (DEUX HOMMES TOUT NUS, 2014)

Sébastien Thiéry

Francie

Překlad: Kateřina Neveu

Žánr: bláznivá komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

PRIOUX se diví: Pane Kramere, už jste si předtím někdy pozval nějakého zaměstnance k sobě domů?

KRAMER: Snad si nemyslíte, že si zvu domů podřízené a že je vysvlékám do naha?

PRIOUX: Jiné vysvětlení mě nenapadá.

KRAMER: Vy jste se zbláznil, Prioux! Vy jste se snad úplně zbláznil!

PRIOUX: Vy jste mě sem přivedl.

Co se stane, když se v jedné posteli probudí dva úplně nazí muži? Na tuto otázku hledá odpověď zatím poslední hra Sébastiena Thiéryho *Dva úplně nazí muži* (2014).

Majitel advokátní kanceláře Kramer a jeho podřízený Prioux neví, jak se dostali do Kramerova bytu, ani proč jsou úplně nazí, a tak není divu, že nedokáží pořádně vysvětlit celou situaci ani Kramerově manželce, která je zastihne ještě neoblečené. Catherine manželka rozčileně opouští poté, co v záhybu pohovky objeví použitý prezervativ. Druhá scéna začíná stejným překvapením – oba muži jsou opět úplně nazí a znovu neví proč, ani jak se to stalo. Manželka se svérázným způsobem marně snaží

získat podrobnější informace od Priouxe, ale nezjistí nic. Kramer je v úzkých, nechce přijít o ženu, a tak zaplatí prostitutku, aby předstírala jeho fiktivní milenku. Catherine mu uvěří a chce celou situaci vyřešit tím, že přinutí manžela, aby se pokusil skutečně svést svého kolegu, a tak ho přinutil k přiznání se ke komplotu. Svádění skončí fiaskem a když se pak Kramer podle svého díáře snaží zjistit, kdo je tajuplnou osobou skrývajícím se pod písmenem D., dojde k překvapivému zjištění. Vtipná hra plná neuvěřitelných vysvětlení.

U Thiéryho hry *Dva úplně nazi muži* si režisér může vybrat ze dvou konců. Text hry dostal konečnou podobu až po premiéře, neboť autor využil jako obvykle zkoušek k tomu, aby svůj text vypořádal k dokonalosti.

Připravujeme český překlad. Detailní synopse hry včetně přeložených úryvků je elektronicky k dispozici v DILIA. Hra Deux hommes tout nus (pod názvem Dva nahatý chlapi) je k dispozici také v překladu Jaromíra Janečka.

ZAČÍNÁME KONČIT

(LE DEBUT DE LA FIN, 2011)

Sébastien Thiéry

Francie

Překlad: Petr Christov

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 3 ženy

HERVÉ: Vaše žena? Ale vůbec nevypadala tak, jak jste to...

PAN BAUMAN: Varoval jsem vás, že to je spíš babička.

HERVÉ: Ale ona vůbec nevypadala jako babička. (...)

Je hodně mladá.

PAN BAUMAN: Proč mi to říkáte? Proč? Můžete mě toho

ušetřit, šlo by to? Děláte to proto, že jsem váš šéf? Nemáte odvahu mi říct pravdu?

Čtyřicátník Alain Bauman, majitel obchodní firmy, je přesvědčený, že jeho žena v poslední době nějak příliš rychle stárne. Za pět roků o čtyři desítky let. Mělo by jí být pětatřicet, ale táhne jí na sedmdesát. Místo krásné ženy vidí Bauman vedle sebe spíše babičku. Jejich manželský život je v krizi, odcizení je čím dál větší, na společný sex Alain nedokáže ani pomyslet. Možná je však všechno trochu jinak, než se z manželova pohledu zdá. Kdo se změnil? Co se změnilo? A nebudou všechny pokusy situaci nějak vyřešit spíše směšné?

Francouzská komedie (jeden pokoj, pohovka, troje dveře) je současnosti o (jak jinak!) vztazích mezi muži a ženami, o plynutí času, strachu ze stárnutí a ošklivosti, o (ne)schopnosti být spolu. A navíc trocha absurdity (možná přijde i Ionesco!). Zdvojení hlavní ženské postavy dává příležitost dvěma herečkám různého věku zahrát si jednu a tutéž roli...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

KDO JE PAN SCHMITT?

(QUI EST MONSIEUR SCHMITT?, 2007)

Sébastien Thiéry

Francie

Překlad: Kateřina Neveu

Žánr: absurdní komedie

Obsazení: 4 muži, 1 žena

PANÍ BELIEROVÁ: No právě, já si to pamatuju.

PAN BELIER: Zbláznila ses? Zbláznila ses snad úplně? Jsi úplně střelená ... jako všichni ostatní!

PANÍ BELIEROVÁ: Henri, ty toho kluka zlikviduješ! Ničíš ho a nás s ním! Nenechám tě zpusťošit naši rodinu!

PAN BELIER: Přestaň, Nicolo! Přestaň!

PANÍ BELIEROVÁ: Jmenuju se Nadine!

PAN BELIER: Ne, Nicolo! Jmenuješ se Nicola! A potom, promiň, ale ... Viděla jsi ho dobře?

PANÍ BELIEROVÁ: Co tím myslíš?

PAN BELIER: Nicolo, neříkej, že sis ničeho nevšimla?

PANÍ BELIEROVÁ: Nevím, co máš na mysli, Henri!

PAN BELIER: Co mám na mysli... Karl je černocho!

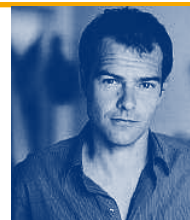
Kdo je pan Schmitt? je absurdní komedie o devíti scénách. Manželský pár Bélierych zrovna večeří, když v tom se ozve telefon a odstartuje sérii zneklidňujících zjištění: Jaktože zvoní telefon, když žádný doma nemají? Jaktože na místě, kde visel portrét babičky, nyní visí obraz loveckého psa? Proč ani knihy, ani oblečení nejsou jejich? A proč všichni chtějí po panu Bélierovi, aby se jmenoval pan Schmitt? Poté, co bezdětný bělošský manželský pár zjistí, že není v rodné Francii, ale v Lucembursku a že má navíc dospělého syna tmavé pleti, začíná znepokojivé hledání vlastní identity. Kdo jsem já, kdo jsou ostatní a kdo je zde větší blázen – tyto a další otázky si budou diváci klást při sledování Thiéryho hry, která disponuje dvěma konci.

Text originálu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Hra se v současné době překládá.

Zájemcům můžeme poskytnout detailnější synopsi (rozpis scén) včetně přeložených úryvků hry.

SÉBASTIEN THIÉRY, *1970

Francouzský herec a dramatik. Navštěvoval soukromou hereckou školu Cours Florent, v roce 1997 ukončil pařížskou Národní dramatickou konzervatoř. V letech 2004–2006 psal provokativní scénáře ke skryté kameře pro společnost Canal+ s názvem *Chez Maman* (*U maminky*). V roce 2005 napsal svou první hru – aktovku s názvem *Sans ascenseur* (*Bez výtahu*), o rok později následovala další aktovka *Dieu habite Düsseldorf* (*Bůh bydlí v Düsseldorfu*). V roce 2013 uvedlo Theatre du Rond-Point v režii Jean-Michela Ribese jeho hru *L'Origine du monde* (*Původ světa*). V současné době slaví v Paříži úspěch jeho bláznivá komedie *Deux hommes tout nus*.

NABÍZÍME

NEPŘELOŽENÉ zahraniční hry

ROBERT ASKINS V DILIA

HAND TO GOD (2014)

Robert Askins

USA

Žánr: černá komedie

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Černá komedie mladého amerického autora vypráví příběh dobrosrdečného Jasona, který je přinucen k účasti na církevním pochodu loutek. Na svojí levou ruku si navleče uštrikovaného partáka Tyrona. Vypadá jako běžný neškodný maňásek, ale brzy se, k Jasonově vlastnímu zděšení, začne projevovat jako velkohubý šikanátor s násilnickými sklony, který se rozhodl vyřešit Jasonovy problémy ve vztahu k děvčeti od vedle a především i k jeho matce.

Žhavý kandidát na letošní cenu Tony je hrou o konfliktu v každém z nás, na jejímž konci se hlavní hrdina musí utkat na život a na smrt s vlastní levou paží, nebo spíše s duchem, jež ji posedl.

„Po zhlédnutí úžasné, vtipné a zároveň strašidelné hry Roberta Askina, jsem opravdu rád, že doma nemám žádného maňásků.“ (Charles Isherwood pro New York Times)

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

PERMISSION (2014)

Robert Askins

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Eric a Cyndy se v životě ještě hledají. Rozhodnou se, že budou následovat příklad svých přátel Zacha a Shelley a své manželství založí na „Křesťanské domácí disciplíně“. Přenastavení vlastních životů a svého svazku v duchu nového morálního kódu však přerazí naruby vše, co o sobě věděli a dosud brali jako samozřejmost. A nejdůležitější otázkou jejich vztahu se pomalu stává: Kdo má ve skutečnosti i v jejich soužití větší moc.

Nová komedie oceňovaného amerického autora s nadhledem sleduje snahu opět najít řád v chaosu, který zachvátil novodobé pojetí vztahu.

Text anglického originálu je v elektronické verzi k dispozici v DILIA.

ROBERT ASKINS, *1980, Texas

Americký dramatik působící v New Yorku. Jeho první hra *Princes of Waco* byla uvedena 2009 ve studiovém divadle EST/Youngblood. V roce 2011 získal cenu divadelních kritiků v Dallasu za hru *The Love Song of the Albanian Sous Chef*. Cenu Obie obdržel za oceňovanou černou komedii *Hand to God*, která se úspěšně hrála na Broadwayi. Jeho nejnovější komedie *Permission* měla premiéru na Off-Broadwayi v divadle MCC na jaře 2015.

PADRE FRAGMENTADO DENTRO DE UNA BOLSA (2013)

Ángel Hernández Arreola

Mexiko

Žánr: činohra

Obsazení: 4 muži, 3 ženy

Mladá Mariana učiní před školou hrůzný nález. V plastovém sáčku nalezne rozřezané části těla svého otce. To by mohlo znamenat, že její otec byl součástí organizovaného zločinu mexického drogového kartelu. Toto podezření jí zkomplikuje život ve škole a rozbije vztah s matkou. Jediný, s kým může Marianna hovořit, je její mrtvý otec, i když pouze ve svých představách. Hra zachycuje obrazy z Marianina života po jejím hrozném nálezu. Mladá dívka se musí vypořádat s bolestí, ztrátou milované osoby, ale také se svým okolím, které neví, jak se k jejímu nálezu postavit a jak s traumatizovanou dívkou zacházet.

Za hru *Padre fragmentado dentro de una bolsa (Ostatky otce v plastovém sáčku)* získal autor v roce 2013 ocenění Premio Nacional de Dramaturgia Victor Hugo Rascón Banda. Scénické čtení hry proběhlo v rámci prestižního německého festivalu současné dramatiky Heidelberger Stückemarkt 2015.

Text španělského originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

PRIDE AND PREJUDICE (2013)

Jon Jory

USA

Autor hudby: Peter Ekstrom

Žánr: muzikál

Obsazení: 6 mužů, 8 žen

Nesmrtelný příběh lásky z pera Jane Austenové znovu ožívá v hravé a svižné muzikálové adaptaci. Umanutá Elizabeth Bennetová si ne a ne najít manžela a snobský Pan Darcy by zcela určitě nebyl její první volba. Ale první dojem není vždycky ten nejsprávnější, a tak Elizabeth i Pan Darcy musí odložit svou pýchu stranou, aby dohlédli svého skutečného citu. Očekávání jejich rodin den ode dne stoupá a o ničem jiném než o svatbě se prakticky nemluví. Dokáží se zbavit svých předsudků a poznat skutečnou tvář toho druhého?

Hravý hudební doprovod a dojemné písně Petera Ekstroma klasickému příběhu dodávají upřímný cit a svěží spád.

Text v anglickém originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

SANCTIFICARÁS LAS FIESTAS

Conchi León

Mexiko

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 3 ženy

Dvě zcela rozdílné sestry (jedna anorektička, druhá s nadváhou), jejich teta a mladík Sergio, který před časem utekl ze své příliš konzervativní rodiny a u sester našel útočiště, spolu oslavují Nový rok. Oslava se ale v průběhu večera zcela vymkne kontrole. Před rokem se matka sester (a sestra jejich tety) zabila. Teta s ní ale stále mluví. Sestry se s tetou před

očima nic netušícího Sergia stále více a více slovně napadají a citově terorizují. Kdo je v této rodině v právu? A byl Sergiův útěk opravdu dobrovolný?

Ve hře *Sanctificarás las fiestas* Conchi León se svým osobitým sarkastickým humorem demontuje kult rodiny a její dosud nereflektované tradice.

Scénické čtení hry proběhlo v rámci prestižního německého festivalu současné dramatiky Heidelberger Stückemarkt 2015.

Text španělského originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

LAMPEDUSA (2015)

Anders Lustgarten

Velká Británie

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Ostrov Lampedusa je ráj na zemi. Scénérie hodné pohlednic, bílé písčité pláže a... břehy plné vyplaveného odpadu.

Stefano jde ve šlápějích svých rybářských předků. Jen ty úlovky se ve 21. století poněkud liší: v popisu práce má především vylovování těl mrtvých migrantů ze Středomořího moře. Denise, která obchází dveře od dveří v těch nejzapadlejších koutech Británie a vymáhá dluhy, je svědkem ochromujícího strádání a nekončících stížností na vzrůstající počet imigrantů.

Nová hra politicky nekorektního Anderse Lustgartena nás uvádí v kůži lidí, kteří se živí udržováním pravidel nastavených našim systémem, a odkrývá skutečný příběh schovaný za novinovými titulky. Příběh dvou lidí, kteří naleznou naději a porozumění tam, kde jej nejméně čekali.

Text v anglickém originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

DEATH OF COMEDIAN (2015)

Owen McCafferty

Velká Británie

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Jak daleko je schopen člověk zajít, aby získal to, co chce?

Steve Johnston je stand-up komik podporován a inspirován svojí přítelkyní. Jeho humor je břitký, originální a upřímný. Jak postupuje po žebříčku slávy, jeviště, na nichž vystupuje, jsou větší a větší. Jednoho dne si ho však všimne důležitý agent, který mu nasadí do hlavy, že by mohl být ještě mnohem lepší. Podle něj jen potřebuje malou změnu. Dohoda, již se chystají uzavřít, je ryze Faustovská. Podaří se mu získat vše, po čem vždy toužil? A za jakou cenu?

Owen McCafferty napsal zábavnou, ale nekompromisní hru sledující nepsaná pravidla zábavního průmyslu. Ústřední role nabízí příležitost dramatického partu pro komediálního herce.

Text v anglickém originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

NABÍZÍME ESTONSKÉ HRY I.

Estonská dramatika v Čechách není příliš známá, proto přinášíme ve dvou dílech nabídku toho nejzajímavějšího z této oblasti. Všechny uvedené hry jsou k dispozici v anglickém překladu. Překlad do češtiny může DILIA zprostředkovat. Estonská agentura navíc nabízí výhodné provozování bez nutnosti platit zálohy. Tato díla lze tedy provozovat pouze za příslušná procenta.

TENKÝ LED (JÄÄ, 2013)

Ott Aardam

Estonsko

Žánr: jednoaktovka

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Stará žena navštíví starého muže. Jak se to tak dělává. Ze zvyku. Z lásky. Jaký je mezi tím rozdíl? Kdysi dávno navštívila mladá žena mladého muže. Vášnivě. Nesměle. Ty návštěvy se v průběhu let proměnily, stejně jako se proměnili samotní protagonisté. Ale to, co bylo nevyřčeno, zůstalo nevyřčeno. Neprožitě životy. Hra je svou poetikou poctou autorovi Jonu Fossemu: ticho promlouvá víc než samotná slova, o lásce se mluví, ale nedává se najevo, touha si vzpomnout je větší, než ochota pamatovat si.

Hra získala třetí místo v estonské dramatické soutěži New Drama Competition 2013.

Hra v anglickém překladu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA zprostředkovat.

OTT AARDAM

Estonský herec, režisér a dramatik. Působil v divadle Ugala teater ve Viljandi, v Novém divadle v Tartu a v současné době spolupracuje s malým divadelním uskupením Theatrum v Tallinu. Ve své ranné tvorbě spolupracoval na výsledném tvaru vždy s inscenačním týmem a herci, postupem času začal psát autonomní díla, která však vždy odrážela jeho zkušenost v oblasti praktického divadla. Za hru *Tenký led* získal v roce 2013 třetí místo v Dramatické soutěži New Drama Competition. Inscenace jeho hry *Cena medu* v divadle Ugala získala v roce 2012 cenu za nejlepší inscenaci na festivalu Baltic Drama.

POSTMODERNÍ RODINY (POSTMODERNSED LEIBKONNAD, 2009)

Martin Algu

Estonsko

Obsazení: 5 mužů, 2 ženy

Tři dvojice – ano, jedna z nich je dvojice gayů. Děti – někteří je chtějí a někteří je mají, aniž by je chtěli. Každý byl jednou dítětem – a někteří jím stále jsou. Nikdo za vás nerozhodne, jestli je dobré s někým žít, jestli je dobré zakládat rodinu a jak ji pak udržet pohromadě. To nezaručí ani děti. Ale přesto to lidé nevzdávají – snaží se. Petteri se taky snaží, snaží se naučit žít sám. To zvládne – už je to velkej kluk. Hra

Postmoderní rodiny ukazuje různé podoby současné rodiny, kterou podle jisté studie tvoří v průměru 1,5 člověka...

Hra získala první cenu soutěži New Drama Competition v roce 2009.

Text v anglickém překladu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA zprostředkovat.

MARTIN ALGUS

Patří k nejúspěšnějším estonským dramatikům, za poslední léta posbíral celou řadu ocenění, včetně soutěže New Baltic Drama 2011 se svou hrou *Kontakt*. Algus působí jako dramatik, překladatel, herec, scénárista a producent televizních seriálů. Překládá divadelní hry z angličtiny a ruštiny, za což získal výroční ocenění Estonian Theatre Union translator prize.

KLUCI DO DEŠTĚ (NAGU POISID VIHMA KÄES, 2005) ☺@

Jim Ashilevi

Estonsko

Žánr: komedie

Obsazení: 6 mužů, 3 ženy a vedlejší postavy

Bláznivá estonská komedie o třech mladých mužích, kteří dobrovolně podstupují terapii v alternativním neuro-psychologickém institutu Narcissimo, aby se nechali „přemodelovat“ podle současných ideálů mužské krásy. Hra se zabývá tématy násilí, identity a sexuality. Sledujeme rebelantského Teiviho, Jana Arteryho, který

bojuje se svým dospíváním a Villema, který se snaží vyléčit z homosexuality. Jejich společným cílem je překonat strach a zařadit se do současných společenských struktur.

Terapie je násilná a extrémně osobní: lámání ruky, ztráta panenství na povel nebo ozařování mají pomoci chlapcům stát se imunními vůči bolesti a komplexům. Právě komplexy, a to jak na straně pacientů, tak lékařů, jsou nejnebezpečnějšími zbraněmi v jejich vzájemném mocenském souboji. Text balancuje na hranici mezi drastickými scénami a humorem a vytváří atmosféru, ve které horor a poezie fungují bok po boku.

Hra získala druhou cenu v dramatické soutěži New Drama Competition of Estonian Drama Agency v roce 2005, přičemž první cena nebyla udělena.

Text v anglickém překladu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA zprostředkovat.

JIM ASHILEVI

Estonský dramatik napsal svou první celovečerní hru *Kluci do deště* ve dvaceti letech. Hra získala druhou cenu v dramatické soutěži New Drama Competition of Estonian Drama Agency v roce 2005, přičemž první cena nebyla udělena. Stal se tak nejmladším držitelem tohoto ocenění v jeho historii. Hra získala také cenu Kulturní nadace Estonska v roce 2006. Ashileviho druhá hra *Portselansuits* získala cenu za inovativní počín na festivalu Heidelberg Stückemarkt v roce 2009.

VIDĚT RŮŽOVÉ SLONY (NÄHA ROOSAT ELEVANTI, 2011) @

Piret Jaaks

Estonsko

Obsazení: 1 muž, 2 ženy

Zdá se, že život mladých manželů Simony a Leviho je celkem ve velké krizi. Simona nejraději nahá poslouchá Michaela Nymana, Levi si vybíjí svou pasivní agresivitu neustálým uklízením jejich, již tak dostatečně sterilního, apartmánu v novostavbě zvané Růžový slon. Oba manželé patří do generace můžeme-mít-všechno, jedno jim ale chybí. Dítě. Vyzkoušeli už všechny terapie a metody, ale nic. Nepůjde to. Tak jednoho dne navrhne Simona, aby požádali jejich společnou kamarádku Katriin, aby se stala náhradní matkou. Od té chvíle se vše zamotává do psychologických hrátek, v nichž není dobré věřit nikomu.

Hra získala první místo v dramatické soutěži New Drama Competition v roce 2011.

Text v anglickém překladu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA zprostředkovat.

PIRET JAAKS

Estonská dramatička a novinářka se narodila ve městě Kohila a vystudovala divadelní vědu a žurnalistiku na Univerzitě v Tartu. Jako novinářka spolupracovala s celou řadou médií, působila ale také jako PR. V roce 2011 získala první místo v dramatické soutěži New Drama Competition.

MISIONÁŘI (MISJONÄRID) @

Merle Karusoo

Estonsko

Žánr: dokumentární drama

Obsazení: 6 mužů a vedlejší role

Estonské dokumentární drama vycházející z rozhovorů s veterány sovětské armády, kteří v 80. letech bojovali v Afghánistánu, a z knihy Dee Browna *Mé srdce pohřbíte u Wounded Knee* o indiánských válkách. Spojnicí těchto dvou konfliktů je dětský deník jednoho z vojáků v Afghánistánu. Hra se také odkazuje k americké invazi do Iráku v roce 2003.

Bývalí vojáci tu vyprávějí své vzpomínky prožité od indiánských her v dětství až ke skutečnému boji v Afghánistánu, a zároveň komentují události v Iráku. Jejich vzpomínky mají podobu fragmentů přerušovaných písněmi, citacemi z knihy nebo dopisy. Jejich příběhy jsou jednoduché a upřímné, plné strachu a nadějí jednotlivců v mohutném nadnárodním politickém konfliktu. Hra vyjadřuje jasný názor, že nezáleží na tom, jak moc oprávněná nebo ospravedlnitelná je, ale válka není nikdy dobrá.

Hra roku 2005 Estonské kulturní nadace.

Text v anglickém překladu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA zprostředkovat.

MERLE KARUSOO

Estonská autorka řady knih, dramatisací a divadelních her se mimo jiné zaměřuje na dokumentární drama. Již na začátku 80. let se začala věnovat sbírání biografii obyčejných Estonců. Byla první estonskou divadelnicí, která na konci

sovětského režimu založila nezávislou divadelní skupinu. Její tvorba vychází z přesvědčení, že by divadlo mělo otevřeně pojmenovávat a analyzovat současné společenské problémy. Dokumentární přístup ke společenským problémům v její tvorbě spočívá především ve sběru materiálů – rozhovorů, dopisů, deníků, vzpomínek. Vybírá si pak především témata kontroverzní, taková, o kterých se příliš nemluví. V současné době působí jako režisérka v tallinském Draama Teater. Karusoo získala řadu ocenění, v roce 2005 se například její hra *Misionáři* stala Hrou roku.

HOLUBICE (TUVI, 2008)

Andri Luup

Estonsko

Žánr: komedie

Obsazení: 7 mužů, 3 ženy

Komedie *Holubice* je meta-divadelní hrou o tom, jak to chodí v jistém fiktivním divadle *Hermes*, kterou autor sám nazývá „katastrofou ve třech dějstvích“. Hra pokládá cynické otázky, co dokáže divadlo udělat s osobními i profesními ideály, když nikdo netuší, kam se poděli diváci a co jim vlastně chce sdělit. Sledujeme přípravu na premiéru nové komedie, která má přinést naději, nikdo si však není úplně jistý, kdy přesně z krabice vypustit její symbol – bílou holubici. Divácky přitažlivé, komické scény z divadelního zákulisí zároveň přináší důležité otázky o tom, co je umění a pro koho je určené? Může divadlo v dnešní době hledět pouze na uměleckou kvalitu a ne na tržby? A je umění, které se podřizuje ekonomice, pořád ještě umění?

Text v anglickém překladu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA zprostředkovat.

ANDRI LUUP

Estonský dramatik, herec, režisér a scénograf vystudoval Divadelní akademii. Věnuje se starytellingu, což se projevuje i v jeho dramatické tvorbě. V roce 2009 získal ocenění v dramatické soutěži za svou komedii *Pilot* a cenu rozhlasové tvorby za svou hru *Forss Minor*. Jeho tvorba je charakteristická výraznou komikou, pod jejíž slupkou se skrývají závažná témata. Andri Luup pracuje v malém, nezávislém divadle Theatrum v Tallinnu, které v roce 1994 založili studenti a jejich profesori. Působí také jako scénarista a filmový režisér a vede semináře tvůrčího psaní.

KAMARÁDI MI ŘÍKAJÍ PAUL @ @ @ @ (PEGASUS, SÕPRADELE PAUL, 2010)

Hiri Müüripeal

Estonsko

Žánr: hra pro děti

Obsazení: 2 muži, 2 ženy a další

Spisovatele, který špatně spí, nemá peníze, ani inspiraci (jakoby už všechno bylo napsáno), jedné bezesné noci navštíví malý žlutý slon. Říká, že se jmenuje Pegasus, ale kamarádi mu říkají Paul. Spisovatel Paula nejdřív nevidí, ale když ho konečně spatří, může začít jejich společné dobrodružství. Vypadá to, že stačí jen pár pošetilých otázek, aby člověk pochopil důležité věci, a že stačí několikrát objednat kávu, aby se člověk zamiloval. V kavárně potká Spisovatel Servírku a nakonec i Paul potká svou Paulu, protože Servírka má také svého slona.

Je to příběh o tom, jak se naučit mít rád sám sebe a své vnitřní já, to „malé stvoření, které uvnitř nás žije“, a kterému ne vždy nasloučíme. Je to příběh o malých věcech, o tom, jak být šťastný, jak najít vnitřní rovnováhu a sílu vyrovnat se s okolním světem. Příběh o tom, jak najít odvahu opustit starý život a vydat se vstříc tomu novému, když není co ztratit. Dva sloni a dva lidé se potkali, aby společně odjeli do Paříže vydat se hledat něco nového, co jim v životě chybělo.

Autor hry vytvořil jemný, něžný, romantický svět, ve kterém je úplně normální, když slonové skáčou oknem, a na bolavou duši se ordinují sladké palačinky.

Hra získala první místo v Soutěži o nejlepší hru pro děti a mládež za rok 2010.

Text v anglickém překladu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA zprostředkovat.

HIRI MÜÜRIPREAL, *1988

Estonská autorka Hiri Müüripeal (vlastním jménem Marite Butkaite) začala psát divadelní hry v osmnácti letech. Nejprve jen pro vlastní zábavu, ale ve chvíli, kdy získala první místo v dramatické soutěži pro mladé autory, bylo o její budoucnosti rozhodnuto. Hiri vystudovala divadelní vědu na Univerzitě v Tartu a později obor autorské divadelní tvorby na akademii Drakadeemia. Ve svých dílech si s lehkostí a humorem pohrává s převrácenými realitami. Za hru *Kamarádi mi říkají Paul* získala první místo v Soutěži o nejlepší hru pro děti a mládež za rok 2010.

NADRŽENÝ ESTONSKÝ HOŠI (GARJATŠIJE ESTONSKIJE PARNI, 2007)

Tiit Ojasoo, Ene-Liis Semper, Eero Epner

Estonsko

Žánr: komedie

Obsazení: 7 mužů, 3 ženy

Nadržený estonský hoši – jak slovanští sousedé ironicky nazývají Estonce – je hravou komedií v postdramatickém stylu, která vznikla na základě improvizací herců Divadla NO99. Hlavním tématem hry je strach Estonců z vyhynutí. Estonci jsou tak malý národ, že přes veškerá opatření stále hrozí, že prakticky vymizí z mapy Evropy. Pokud se míra porodnosti na jednu ženu, která se v současné době pohybuje na úrovni 1,4, nezvýší, počet Estonců v průběhu příštích několika let skutečně výrazně klesne. Skupina mladých Estonců v touze zabránit této demografické sebevraždě založí klub, jehož hlavní aktivitou je ... plodit. Mají představu, že pokud se jim podaří v následujících čtyřech letech oplodnit všech 300 000 potenciálně plodných estonských žen, byl by problém vyřešen. Svůj plán nazývají terorismem populační explozí. Jediné, co k jeho realizaci potřebují, je rozhoupat boky, okouzlit ženy a zplodit děti. A další děti a další: všechny se světle hnědými vlásky, které hrdě ponesou národní DNA a cennou značku „Made in Estonia“. Skvělý nápad, ne?

Text v anglickém překladu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA zprostředkovat.

HRA NA POPELKU (TUHKATRIINUMÄNG, 1969)

@

Paul-Eerik Rummo*Estonsko**Obsazení: 2 muži, 5 žen*

Hra inspirovaná klasickou pohádkou je alegorií, která, přestože vznikla v době a proti sovětské okupaci, může být aplikovatelná na jakýkoliv režim, ať už se třeba tváří demokraticky. Hraje se tu vysoká hra, po scéně se pohybují dvojníci, agenti, dvojité agenti a nikdo si tu nemůže být jistý, kdo má zrovna v rukou moc. V téhle hře nemůžete věřit nikomu, i takový nezpochybnitelný symbol, jakým je Popelčin střevíček, může být falešný.

Už je tomu devět let, kdy Princ našel svou Popelku a oženil se s ní. Začali se však objevovat dohady, že ta dívka, kterou si vzal, není pravá Popelka, ale jedna z dcer zlé Macechy. Sám Princ ve chvíli, kdy se setká s dívkou, která se také jmenuje Popelka, začíná pochybovat. Setká se s Popelčíným Otcem, který přizná, že Macecha má v jejich domácnosti hlavní slovo, takže na Princově podezření může být něco pravdy. Princ vyšetřuje Popelčiny nevlastní sestry, ale pravdy se stále nemůže dopátrat. Situace začíná být nepřehledná ve chvíli, kdy do paláce dorazí Princův dvojník, objeví se celá řada Popelek a možná ani samotný palác není jen jeden. Popelčiny nevlastní sestry se chystají na ples a nekonečná hra na Popelku pokračuje...

Text v anglickém překladu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA zprostředkovat.

PAUL-EERIK RUMMO, *1942

Paul-Eerik Rummo, syn významného estonského dramatika a básníka Paula Rumma, debutoval básnickou sbírkou *Ankruhiivaja (Anchor Heaver)* v roce 1962. V průběhu 60. let vydal další dvě sbírky a zařadil se k vedoucí básnické generaci 60. let. Je autorem lyrických básní a divadelních her, jeho *Hra na Popelku* z roku 1968 byla v roce 1971 uvedena i v New Yorku, věnuje se i překladům finských, ruských a anglických autorů (A. S. Puškin, T. S. Elliot, D. Thomas). Mezi lety 1979 a 1986 působil Rummo jako literární editor estonského Národního divadla v Tallinnu (the Estonian Drama Theatre). Poté byl dva roky prezidentem the Estonian Writers' Union. V roce 1992 vstoupil do politiky, nejprve jako ministr kultury, poté jako Minister of Population Affairs.

PRAVÝ ELVIS! (ELVIS OLI KAPIS!, 2005)

😊@

Urmas Vadi*Estonsko**Žánr: komedie**Obsazení: 7 mužů, 1 žena + plyšovi medvídk*

Hra se odehrává v Muzeu Elvise Presleyho, kde pracují minimálně tři (nebo i víc) Elvisů. Žádný z nich netuší, kým byl před tím, než se stal Elvisem. Teď je každý z nich Elvis; vypráví Elvisovy příběhy a být Elvisem je pro každého z nich tím nejdůležitějším v životě. Jednoho krásného dne do jejich světa vstoupí úředník

Slipson. Do té doby pochopitelně věděl, kdo je a kam směřuje, ale teď se najednou ztratil a všechno zapomněl. Ještě než si začne vzpomínat na ženu, která na něj někde čeká a jak vždycky žil život někoho jiného, nabídne mu jeden z Elvisů práci. Surrealistická hra si pohrává s tématem hledání nových identit (v tomto případě navíc jedné z nejvýraznějších ikon popkultury), jejichž přijetí učiní z našich obyčejných, všedních životů něco neobyčejného a výjimečného... aneb Jak je důležité být Elvisem!

Text v anglickém překladu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Překlad může DILIA zprostředkovat.

URMAS VADI

Estonský dramatik, spisovatel, rozhlasový novinář, režisér a autor řady scénářů. Patří k nejmladším držitelům Ceny za nejlepší původní hru, kterou získal v roce 1999 za hru *That's What You Get for Stealing My Bears!*.

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

Premiéry a užití děl

1. 2. 2015

OPERA 2015

Národní divadlo

moravskoslezské Ostrava

Leoš Janáček:

VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY

opera

8. 2. 2015

OPERA 2015

Divadlo F. X. Šaldy Liberec

Josef Bohuslav Foerster:

EVA

opera

13. 2. 2015

Jihočeské divadlo Česká

Budějovice

N. H. Brown, A. Freed:

**ZPÍVÁNÍ V DEŠTI (SINGIN'
IN THE RAIN)**

muzikál

13. 2. 2015

Moravské divadlo Olomouc

Bedřich Smetana:

HUBIČKA

opera

21. 2. 2015

Divadlo J. K. Tyla (Malá scéna

Nového divadla)

Leoš Janáček:

ZÁPISNÍK ZMIZELÉHO

komorní operní inscenace

26. 2. 2015

Národní divadlo moravsko-

slezské Ostrava

Sergej Prokofjev:

**OHNIVÝ ANDĚL (THE FIERY
ANGEL)**

opera

44 HUDEBNÍ ODDĚLENÍ – Hudebně-dramatická díla

6. 3. 2015

Moravské divadlo Olomouc

Aram Chačaturjan:

SPARTAKUS

balet

7. 3. 2015

Divadlo J. K. Tyla

Emmerich Kalmán:

ČARDÁŠOVÁ PRINCEZNA

opereta

14. 3. 2015

Theater Magdeburg

Magdeburgische Philharmonie

Zdeněk Fibich:

NEVĚSTA MESSINSKÁ

opera

20. 3. 2015

Jihočeské divadlo České

Budějovice

Petr Iljič Čajkovskij:

LABUTÍ JEZERO

balet

27. 3. 2015

Národní divadlo Brno

Bohuslav Martinů:

HRY O MARIÍ

opera

27. 3. 2015

Divadlo F. X. Šaldy Liberec

Frederick Loewe:

MY FAIR LADY

Muzikál

27. 3. 2015

Moravské divadlo Olomouc

Ivan Hlas – Petr Šabach – Petr

Jarchovský – Jan Hřebejk:

ŠAKALÍ LÉTA

muzikálová komedie

NABÍZÍME

Hudebně – dramatická díla

SOLDATEN

Manfred Gurlitt

opera

Tříaktová tragická opera Manfreda Gurlitta Soldaten byla hrána po celé Evropě po své premiéře v Düsseldorfu v roce 1930 ještě další dva roky. Následná představení náhle ukončil politický vývoj. Nové nastudování inscenace za užití nového notového materiálu opery proběhlo 17. ledna v opeře Theater Osnabrück.

A FLORENTINE TRAGEDY

Alexander Zemlinsky

opera

22. února se uskutečnila premiéra jednoaktové opery Alexandra Zemlinského A Florentine Tragedy (durata 60') v nastudování Oslo Opera House a doprovodu The Opera Orchestra s dirigentem Johnem Fiorem.

ROMEO AND JULIET

Boris Blacher

opera

V roce 1943 složil Boris Blacher na žádost Universal Edition Wien tříaktovou komorní operu Romeo and Juliet (durata 65'). Premiéra nového nastudování byla 24. února v produkci divadla Théâtre de la Croix-Rousse. Orchester 'Opera de Lyon řídil dirigent Philippe Forget.

MUSIK SALON UNIVERSAL EDITION

informace o novém portálu

Letos v březnu zahájila Universal Edition spuštění nového digitálního magazínu s názvem Musik Salon. Nové články budou zveřejňovány pravidelně a výhradně online. Musik Salon bude obsahovat nové zprávy a podrobné informace o katalogu UE.

ZPÍVÁNÍ V DEŠTI (SINGIN' IN THE RAIN)

N. H. Brown, A. Freed, B. Comden, A. Green

muzikál

13. února uvedl operní soubor Jihočeského divadla premiéru adaptace slavného filmového muzikálu Zpívání v dešti. Film se objevil na stříbrném plátně v roce 1952 v režisérské dvojici Gene Kelly a Stanley Donen. Divadelní adaptace muzikálu měla premiéru v roce 1983 v londýnském Palladiu a na Broadwai od dva roky později. Muzikál autorů Betty Comden a Adolpha Greena (scénář) a N. H. Browna a Artura Freda (hudba, texty

psaní) ve shodě s filmem evokují v komediální nadsázce přelomovou situaci v americkém němém filmu v roce 1927, kdy nastupuje převratný vynález a film promluví. Autorem hudebního nastudování je Martin Peschík a režisérem Oldřich Kříž.

HUBIČKA

Bedřich Smetana

opera

Druhá nejhranější opera Bedřicha Smetany Hubička měla premiéru 13. února. V pořadí šestá Smetanova opera navázala svým charakterem na úspěšnou Prodanou nevěstu, kterou divadlo uvedlo před čtyřmi lety. Libreto Hubičky je zasazené do prostředí českého venkova a vychází z lidových tradic. Opera byla přijata s velkým respektem vůči skladateli, který Hubičku skládal již hluchý. Hudebního nastudování se ujal Tomáš Hanák v režii Martina Dubovce.

ARMIDA

Antonín Dvořák

opera

Národní divadlo moravskoslezské společně s Českým rozhlasem iniciovalo vydání nekomerčního 3CD s Live záznamem poslední opery Antonína Dvořáka Armida. CD vzniklo díky podpoře statutárního města Ostrava, Moravskoslezského kraje, Ministerstva kultury České republiky a agentury DILIA.

Nahrávka opery Armida, uvedené v novodobé české premiéře operou Národního divadlo moravskoslezského dne 3. května 2012 byla zaznamenána pod vedením dirigenta Roberta Jindry Českým rozhlasem Ostrava dne 8. listopadu 2012. Křest CD se uskutečnil 3. března.

NEVĚSTA MESSINSKÁ (DIE BRAUT VON MESSINA)

Zdeněk Fibich

opera

Theater Magdeburg se stalo první německou divadelní institucí, kde se uskutečnila 14. března premiéra opery skladatele Zdenka Fibicha Nevěsta Messinská. Vedle Smetany a Dvořáka je Fibich považován za jednoho ze tří nejvýznamnějších českých operních skladatelů období romantismu. V jeho opeře, podle Schillerovy tragedie, kombinuje Fibich dramatické sborové scény s přesvědčivým zobrazením jednotlivých postav a leitmotiv jako psychologický výklad děje a situací.

WOZZECK, LULU

Alban Berg

opera

The Staatsoper im Schiller Theater Berlin oslavilo 130. výročí narození Albana Berga provedením jeho dvou oper Wozzeck a Lulu 6. a 15. března.

DIE GEZEICHNETEN

Franz Schreker

opera

Opera o 3 aktech Die Gezeichneten (durata 150') Franze Schrekeru měla premiéru 13. března v Opéra de Lyon za doprovodu Orchestre de l'Opéra de Lyon za řízení dirigenta Alejo Pereze.

HRY O MARIÍ

Bohuslav Martinů

opera

Na prkna Janáčkova divadla se vrátila opera Bohuslava Martinů Hry o Marii, která měla v Brně světovou premiéru před 80 lety. Tři brněnské sbory a přes 200 účinkujících spojily své síly k nastudování velkolepého díla v režii Jiřího Heřmana a pod taktovkou Jakuba Kleckera. Premiéra nového nastudování se uskutečnila 27. března.

ŠAKALÍ LÉTA

Ivan Hlas, Petr Šabach, Petr Jarchovský, Jan Hřebejk

muzikál

Rokenrolový muzikál Šakalí léta se z filmového plátna přesunul na jeviště Moravského divadla Olomouc. Kinodebut režiséra Jana Hřebejka se nyní objevuje v repertoáru divadla. Premiéra se uskutečnila 27. března v účinkování souboru olomoucké činohry pod vedením režiséra Luďka Golata.

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

Informujeme

VÝROČNÍ CENY MAGNESIA LITERA ZA ROK 2014 UDĚLENÉ 14. DUBNA 2015

Výroční knižní ceny Magnesia Litera propagují už čtrnáctým rokem kvalitní literaturu a dobré knihy bez omezení a bez ohledu na žánry: stejné pozornosti se dostává spisovatelům, básníkům, překladatelům, nakladatelům i vědcům a teoretikům. Ocenění je rozvrženo do jedenácti kategorií (letos nově Magnesia Blog roku), které se snaží obsáhnout veškerou domácí knižní produkci. Porotu k jednotlivým kategoriím delegují obrově příslušné obce a organizace.

DILIA podporuje cenu Magnesia DILIA pro objev roku.

Magnesia Litera Kniha roku

Martin Reiner: Básník/román o Ivanu Blatném

Vítězové jednotlivých kategorií:

Litera za prózu

Petr Stančík: Mlýn na mumie

Litera za poezii

Olga Stehlíková: Týdny

Litera za literaturu faktu

Zdeněk Hojda, Eva Chodějovská: Heřman Jakub Černín. Na cestě za Alpy a Pyreneje I. a II. díl

Litera za překladovou knihu

Shel Silverstein: Jen jestli si nevynejšíš

překlad: **Lukáš Novák, Stanislav Rubáš, Zuzana Šťastná**

Litera za nakladatelský počin

Eva Semotanová a kol.: Akademický atlas českých dějin

Litera za knihu pro děti

Ondřej Horák, Jiří Franta: Proč obrazy nepotřebují názvy

Magnesia DILIA pro objev roku

Matěj Hořava: Pálenka

Kosmas cena čtenářů

Markéta Šichtařová, Vladimír Pikora: Lumpové a beránci

Magnesia Blog roku

Marie Doležalová: Kafe a cigárko

DILIA PODPORUJE JEDNU Z DŮLEŽITÝCH CEN: MAGNESIA DILIA ZA OBJEV ROKU.

Letos porota vybrala knihu Matěje Hořavy *Pálenka*, kterou vydalo nakladatelství Host.

Matěj Hořava

Autor, jenž se narodil v roce 1980, žije v zahraničí. Dosud publikoval jen časopisecky.

Pálenka

Mladý český učitel se rozhodne nechat za sebou doma problémy a rozjede se na místo, kde se skoro zastavil čas. Do Banátu, na místo, kam přišli čeští osadníci a zhruba v polovině devatenáctého století tam založili několik českých vesnic, které se, až na výjimky, zachovaly dodnes. Tam začne děti učit číst a psát a najednou má spoustu času na vyrovnávání se s minulostí. Obklopují ho toulaví psi, moruše, vzdálený hukot Dunaje a přicházejí za ním vzpomínky tak silné, jako by svým předchozím životem procházel znovu. Vrací se mu mládí, tváře lidí, prchavé momenty blízkosti.

Hořavova autobiografická próza je napsaná v samostatných povídkách, které však na sebe navazují a předestírají před čtenářem autorovo nevšedně prožité mládí i svérázný způsob existence. Zvláštní pozornost si zaslouží i barvitý neotřelý jazyk autora.

Rozhovor

IVAN ZMATLÍK

ROZHOVOR SE ZAKLADATELEM A DUŠÍ NAKLADA- TELSTVÍ ARTUR

Již patnáctým rokem se jako jeden z mála nakladatelů věnujete vydávání divadelních her. Vaše produkce má široký záběr, od antických tragédií po moderní české i zahraniční klasiky. Jaké vůbec byly počátky edice D a můžete zhodnotit její vývoj v čase?

Jestliže v padesátých a šedesátých letech minulého století věnovala nakladatelství v nás pozornost systematickému vydávání her, od sedmdesátých let divadelní hry z knižních pultů téměř vymizely. Tato situace se nezměnila ani po roce 1989. Divadelní hry, až na malé výjimky, se v knihkupectvích téměř neobjevovaly. Po prvních deseti letech, kdy jsem se věnoval především vydávání knížek pro děti, jsem se rozhodl rozšířit nabídku nakladatelství právě o vydávání divadelních her. Jednak jsem hledal grafickou podobu edice, která by se této oblasti systematicky věnovala, v první řadě však samozřejmě její náplň. V té době již dlouhou dobu chyběla nová vydání her A. P. Čechova, která patřila a stále patří k vyhledávaným titulům našich divadel. Vznikla tak kazeta, která obsahovala čtyři nejznámější Čechovovy hry, doplnil ji u nás neznámý text S. Mrožka *Hrbáč*, který si s některými čechovovskými motivy pohrává, a soubor jsem obohatil o své vzpomínky na Čechova a Mrožka na českých jevištích. Protože první vydané divadelní hry našly na knižním trhu odezvu, edice D, jak jsme řadu nazvali, pokračovala v podobném duchu. Vybírali jsme zásadně hry, které prošly úspěšně českými nebo světovými jevišti, případně u nás málo známé hry významných autorů. Záměrem bylo poskytnout čtenářům možnost seznámit se především s divadelními hrami, které by měl znát každý, kdo se zajímá o divadlo. Na rozdíl od obvyklé vydavatelské praxe se náš výběr titulů neřídí literárněhistorickým pohledem, ale vychází z praktické zkušenosti dramaturga a režiséra. Tento náš postup a ediční záměr se osvědčil a v podstatě po celý čas se zásadně nezměnil.

Pro jakého čtenáře je edice D určena? Nemá český čtenář pocit, že divadelní hru stačí vidět v divadle a pak už ji nemusí číst? Ovlivňuje třeba uvedení inscenace konkrétní hry v divadle prodej téhož knižního titulu?

Zkušenost je taková, že většina vzdělanějších čtenářů se divadelním textům spíše vyhýbá. Pravdou je, že číst divadelní hru se čtenář musí naučit. Vyžaduje to rozvinutou představivost a v neposlední řadě i diváckou zkušenost. Takže mezi čtenáři jsou především ti, kteří také chodí do divadla, a velice mě těší, že je mezi nimi spousta mladých lidí. Nedá se říct, že by prodej hry v knižní podobě výrazněji podporoval její uvedení v divadle, to se opět týká velmi úzkého okruhu čtenářů. Jistou výjimkou jsou některé divadelní hry, které se nejednou objevily na televizních obrazovkách. Jako příklady bych zmínil Wildeovu komedii *Jak je důležité mít Filipa* nebo Goldoniho *Sluhu dvou pánů*.

Čím se řídíte při výběru titulů k vydání? Jaké divadelní texty nakladatelství ARTUR jsou nejprodávanější?

„Dramaturgie“ edice D vychází z výše uvedených záměrů. Bohužel, řada skvělých a málo známých titulů, se kterými bychom čtenáře rádi seznámili, se zařazení do edičního plánu nedočká, protože se dá těžko předpokládat, že najdou dostatek čtenářů, aby vydání takového textu nebylo hluboce ztrátové. Největší zájem je totiž právě o hry, které jsou velmi známé, o takové, jež propaguje naše školství. A tak vítězí tituly, jako jsou nejznámější hry Karla Čapka nebo již zmíněného Čechova. Právě takové hry nám pomáhají v tom, že si můžeme v omezené míře vydat i „lahůdky“, jako je např. Claudelova hra *Polední úděl*. Na trhu nejúspěšnější hry, bohužel pro nás, vydává také řada jiných nakladatelů, kteří se divadelní tvorbě jinak nevěnují.

Jak se menší nakladatelství vyrovnávají s konkurencí velkých nakladatelských domů? Jaký je váš recept pro udržení pozice na českém knižním trhu? Jaké máte plány do budoucna?

Pozice malých nakladatelství je nesmírně obtížná. Velké nakladatelské domy jsou vybaveny obrovským aparátem, který se stará nejen o samotnou přípravu textů a jejich výrobu, ale také o propagaci a prodej. V tom se malý nakladatel s velkým nemůže rovnat. Z těchto důvodů si nemůže dovolit vydávat knížky ve stejně vysokých nákladech jako konkurence. Na druhou stranu má jednu nespornou výhodu. Může se knížkám věnovat s láskou, veškerá rizika má při tom na vlastním triku. O to je ovšem větší jeho svoboda při výběru textů k vydání a také o volbu grafické podoby produkce. A recept, jak se na trhu udržet? Nejspíš určitá tvrdohlavost a zaujatost, láska ke knížkám. Poradit něco konkrétního bych nedokázal. V mém věku už nemohu myslet na nějaké velké plány. Byl bych ovšem rád, kdyby to, co se mi podařilo vytvořit, našlo pokračování.

NAKLADATELSTVÍ ARTUR

Nakladatelství ARTUR vzniklo v roce 1990. Věnuje se převážně knížkám pro děti. Důraz klade na kvalitu produkce, nikoli na množství vydaných titulů. Orientuje se na kvalitní texty, doprovázené oblíbenými ilustracemi Heleny Zmatlíkové. Převažuje tvorba pro nejmenší, ať již jde o klasické, či moderní pohádky. Příležitostně vydává i publikace pro dospělé, především beletrii.

V roce 2001 zahájilo edici věnovanou divadlu – edici D, jež do dnešního dne čítá odhadem necelých 160 divadelních her ve 130 svazcích.

Vydané knihy

ČEŠTÍ AUTOŘI

Bohumil Hrabal
SPISY 2 – POVÍDKY
Mladá fronta

Marie Voříšková, il. Jana Kiselová – Doteková
ČAROVNÉ PERO
CIGÁNSKE ROZPRÁVKY
Buvik, Slovensko

Václav Havel
MĚNIT SVĚT
Agora, Polsko

Jan Otčenášek; Vladimír Kalina
LÁSKY MEZI KAPKAMI
DEŠTĚ
Garamond

Oldřich Mikulášek
DRUHÉ OBRÁZKY
Vyšehrad

Josef Janáček
RUDOLF II. A JEHO DOBA
Dobrovský s.r.o.

Jaroslav Hašek, il. **Josef Lada**
OSUDY DOBRÉHO VOJÁKA
ŠVEJKA ZA SVĚTOVÉ VÁLKY
Azbooka – Atticus, Rusko

různí autoři, Michal Bystrov
PŘÍBĚHY PÍSNÍ – DÍL TŘETÍ
Galén

Miloš Macourek, il. Adolf Born
ŽIVOČICHOPIS
Papírenská manufaktura Velké Losiny

Radovan Krátký
BUBÁCI ANEB MALÝ
PŘÍRODOPIS DUCHŮ,
PŘÍZRAKŮ A STRAŠIDEL
Vyšehrad

PŘEKLADY

Josef Schwarz
Edgar Allan Poe
JÁMA A KYVADLO –
SEŠITOVÉ VYDÁNÍ
Naše vojsko

Alena Jindrová – Špilarová

Alice Munro

ÚTĚK

Paseka, 2. vydání

Alena Jindrová – Špilarová

Alice Munro

**NEPŘÍTEL, PŘÍTEL, CTITEL,
MILENEC, MANŽEL**

Paseka, 2. vydání

Prokop Voskovec

Fjodor Michajlovič Dostojevskij

BRATŘI KARAMAZOVI

Leda, 2. vydání

Tatjana Hašková, Jaroslav Hulák

Fjodor Michajlovič Dostojevskij

BĚSI

Leda, 2. vydání

Stanislav Jirsa

Honoré de Balzac

ZTRACENÉ ILUZE

Leda

František Gel

Mark Twain

TOM SAWYER DETEKTIVEM

Garamond, edice Bilingua

Miloslav Žilina

Albert Camus

CIZINEC

Garamond

Jakub Pavel

Karel IV.

VITA CAROLI

Dobrovský s. r. o.

Tomáš Vondrovic, Michal**Lázňovský**

Peyo

TATKA ŠMOULA**VYPRAVUJE. KNIHA PRVNÍ**

Albatros

František Jungwirth

Ed McBain

DESET PLUS JEDEN

BB/art

Nabízíme

MANCHMAL ROT / NĚKDY ČERVENÁ

Eva Baronsky

Tato moderní pohádka pro dospělé vypráví střetnutí dvou zcela odlišných světů úspěšného právníka a nelegálně pracující uklízečky, kteří jsou ze dne na den nuceni pohlížet na svět vzhůru nohama a zapomenout na své zažité způsoby chování.

Když se Angelina probudí v nemocnici, nedokáže si vzpomenout na své jméno. Při postupném nalézání sebe sama se z ní stane úplně jiný člověk. Christian je součástí tohoto přerodu a okolnosti ho donutí přehodnotit i jeho vlastní život.

Eva Baronsky (1968) žije poblíž německého Taunusu. Velký úspěch zaznamenal její debutový román *Herr Mozart wacht auf* (2010, Mozart se probouzí), za který získala v témže roce Cenu Friedricha Hölderlina. Vypráví v něm originální fikční příběh geniálního umělce, jenž se probudí do moderní doby a prostředí, které mu připadá podivně bizarní. Ví jen, že musí dokončit své slavné *Requiem*.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILIA.

IN PIEDI NELLA NEVE / NOHAMA VE SNĚHU

Nicoletta Bortolottiová*literatura pro mládež*

Citlivě napsaný román, který propojuje skutečnou historickou událost s fikčním dobrodružným příběhem. Třináctiletá Sasha již v útlém věku objevila svou pro dívku trochu nezvyklou životní vášeň: fotbal. Její otec je brankářem předního ukrajinského fotbalového týmu Dynamo Kyjev.

Na Ukrajině se píše rok 1942 a tamější fotbalisté svádějí svůj „zápas smrti“ s nacistickým mužstvem. Čím je skutečné vítězství, za které ukrajinský tým v každém jiném zápase bojoval? Hodnoty jsou zde převrácené, v sázce je mnohem více než pouhá výhra. Má cenu bojovat do poslední chvíle a zvíťazít, nebo bude lepší zápas sabotovat a záměrně jej prohrát? Důsledky rozhodnutí jsou takové, že se o nich ještě dlouho zdráhá kdokoliv mluvit.

Nicoletta Bortolottiová se narodila ve Švýcarsku a nyní žije v Miláně. Pracuje jako redaktorka dětských knížek a věnuje se i autorské tvorbě. Zaznamenala úspěch s knihou *E qualcosa rimane* (2012, Vše nelze vymazat) o rodinné historii viděné prizmatem dvou sester s komplikovaným dětstvím.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILIA.

A DICTIONARY OF OMENS AND SUPERSTITIONS / SLOVNÍK ZNAMENÍ A POVĚR

Philippa Waringová

Mezinárodní průvodce světem všem zlých předtuch, náznaků a zvyků...

Slovník zahrnuje více než pět set abecedně řazených hesel s vysvětlivkami různých pověr, které figurují zejména v americkém a evropském kontextu. Víte, proč jsou černé kočky považovány za předzvěst něčeho zlého nebo co znamená, když se kočka čistí před dveřmi vašeho domu? Proč je pátek třínáctého v mnoha zemích považován za nešťastný den? Co se stane, když si spleťete svého kamaráda s někým úplně cizím? A proč byste neměli procházet pod žebříkem?

Kniha odhaluje pravděpodobné počátky vzniku různých pověr a předtuch po celém světě, zabývá se jejich symbolickým kontextem, ve kterém stále nacházejí živnou půdu, a uvádí praktické rady, jak se vyhnout všemu neblahému a naopak zužitkovat své štěstí v každodenním životě.

Philippa Waringová je rovněž autorkou úspěšné příručky o feng-šuej, tradičním čínském učení, kde se věnuje praktickým radám, jak dosáhnout úspěchu ve všech sférách života moderního člověka.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v literárním oddělení DILIA.

HLAVA PLNÁ RYB

Igor Ševčík

Igor Ševčík byl vášnivý rybář, výtvarník a filmový tvůrce. Rybářem se stal díky své dceři – slíbil jí, že přestane kouřit. Za ušetřené peníze si koupil pruty a navijáky a začal chodit na ryby. Přitom ryby pečlivě studoval, maloval je – a samozřejmě – připravoval z nich chutné pokrmy.

Na téma ryby Igor Ševčík postupně fotografoval, psal povídky a vymýšlel zajímavé recepty, pořádal posezení s přáteli... A z toho všeho vznikla tato výjimečně půvabná knížka.

Text knihy k dispozici v Literárním oddělení DILIA.

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

Informujeme

Do rubriky Informujeme se budeme snažit vybírat aktuální témata ze života mediálního oddělení DILIA. Pro začátek jsme vybrali licenční praxi DILIA a Českého rozhlasu, protože mezi zaměstnanci ČRo a DILIA právě dochází k čilé komunikaci k této problematice a také právě probíhá úprava vzorových licenčních smluv na obou stranách. Máme záměr z licenční praxe MO DILIA udělat v této rubrice „seriál“, články týkajících se dalších oblastí licencování tak budou následovat v dalších číslech.

LICENCOVÁNÍ ZAHRANIČNÍCH DĚL PRO UŽITÍ V ROZHLESE

Jako první článek z připravovaného seriálu jsme zvolili téma licencování zahraničních děl.

DILIA vůči Českému rozhlasu uplatňuje dva způsoby licencování:

1. licencování v režimu tzv. hromadné smlouvy v rámci kolektivní správy;
2. licencování agenturní, ad hoc.

Je tomu tak proto, že DILIA může v rámci kolektivní správy licencovat pouze již zveřejněná díla, zjednodušeně (neprávně) řečeno, díla, která již byla v minulosti vysílána (a tedy pro první vysílání odlicencována) nebo

tzv. hladkou četbu, tedy prostou četbu z vydaného literárního díla, bez jeho úprav. V případech, kdy rozhlas dílo vysílá poprvé, a pro potřeby vysílání je upravuje, musí vždy získat souhlas od autorů (resp. nositelů práv – tedy především dědiců zemřelých autorů). V případě zahraničních děl k takové úpravě dochází prakticky vždy, protože za úpravu díla je samozřejmě považován i jeho překlad.

Licencování v režimu hromadné smlouvy, resp. jeho limitům u děl českých autorů se budeme věnovat v samostatném článku, nyní se tedy soustředíme na „živé“ téma licencování děl zahraničních autorů.

Jaká práva je tedy třeba v případě vysílání díla zahraničního autora vypořádat?

V první řadě samozřejmě práva autora (případně autorů) literární předlohy. Tím je zpravidla právě zahraniční autor původní díla, jehož četbu, úpravu či dramtizaci rozhlas chystá. Ale může zde být zahraničních autorů i více, např. v případě vysílání zahraniční rozhlasové hry vzniklé na základě cizí předlohy, adaptace díla jiného autora apod.

Dále je třeba vypořádat práva českých autorů, kteří se podílí na tvorbě české verze. Zde samozřejmě záleží na formě, ve které rozhlas hodlá dílo uvést. Vždy samozřejmě bude třeba ošetřit práva autora překladu, v případě rozhlasové úpravy či dramtizace navíc také práva autorů, kteří úpravu či dramtizaci provádějí. A tato práva je právě obvykle třeba vypořádat mimo rámec hromadné smlouvy, protože se zpravidla jedná o první zveřejnění těchto děl.

Z výše uvedeného popisu to může vypadat na pěknou autorskoprávní bramboračku – základní pravidlo je však jednoduché, je třeba vypořádat práva všech tvůrců, kteří se na finálním tvaru vysílaného díla podílejí. A logicky je třeba postupovat od začátku pomyslného řetězu autorů k jeho konci, tedy od autora/autorů předlohy k jejím zpracovatelům.

DILIA může Českému rozhlasu s touto bramboračkou samozřejmě pomoci. A to jak se zařízením licencí ze zahraničí, kde má bohaté kontakty i zavedenou praxi s desítkami partnerských agentur, tak

s licencováním potřebných domácích autorů, protože většinu tvůrců z oblasti rozhlasové tvorby zastupuje. U českých autorů navíc na licenci k prvnímu vysílání navazuje licencování prostřednictvím hromadné smlouvy, rozhlas tak může od DILIA získat všechny potřebná oprávnění „v jednom balíčku“.

Osoby nejpovolnější pro oblast licencování rozhlasového užití děl jsou Adéla Krátká Viceníková pro zahraniční práva a Jitka Tomešová pro práva domácích autorů. Kolegyně jsou připraveny pomoci se všemi s vysíláním děl zahraničních autorů souvisejícími problémy. Kontakty na ně naleznete na začátku Zpráv nebo na www.dilia.cz/kontakty.

JB

Premiéry

Niže naleznete souhrn premiér, resp. obnovených premiér děl zajištěných mediálním odd. DILIA.

TELEVIZNÍ INSCENACE:

KARLÍNSKÁ BALADA

literární předloha:

Olga Scheinpflugová

dramatizace:

Jaroslava Strejčková

ČT 1

VELKÝ PŘÍPAD

předloha: **Jean Laborde**

překlad: **Evženie Drmolová**

ČT 1

REVIZOR:

překlad: **Zdeněk Mahler**

ČT 1

ZÁZNAMY DIVADELNÍCH

PŘEDSTAVENÍ:

NÁVRAT DO POUŠTĚ

autor divadelní hry:

Bernard-Marie Koltès

překlad: **Kateřina Lukešová**

Činoherní klub Praha 2003

ČT Art

ZE ŽIVOTA HMYZU

autor divadelní hry:

Josef Čapek

adaptace: **Ivanka Peřinová**

kamera: **Roman Pavlíček**

scéna a návrhy loutek:

Jaroslav Milfajt

scénická hudba:

Miroslav Janoušek

Naivní divadlo Liberec 1993

ČT Art

DEN OPRIČNÍKA

překlad: **Libor Dvořák**

Studio Hrdinů Praha 2015

ČT Art

TELEVIZNÍ TVORBA PRO DĚTI:

Z DENÍKU KOCOURA

MODROOČKA I, II

autor: **Josef Kolář**

ČT Děčko

KOCOUR MIKEŠ I, II

autor: **Josef Lada**
ČT Děčko

**O ZVÍŘÁTKÁCH PANA
KRBCE I, II**

autor: **Stanislav Havelka**
ČT Děčko

**ROZHLASOVÉ ČETBY
A INSCENACE:****NENÁVIST**

autor: **Antonín Zdeněk Jirotka**
Český rozhlas České Budějovice

**SPECIALIZACE DOKTORA
WILDEMANNA**

autor: **Ondřej Neff**
Český rozhlas České Budějovice

STŘÍBRNÁ SVATBA

autor: **Ladislav Fuks**
Český rozhlas Plzeň

ZLATÁ SVATBA

autor: **Petr Šabach**
Český rozhlas Plzeň

RŮŽOVÝ KAVALÍR

autor: **Radoslav Nenadál**
Český rozhlas Plzeň

DĚDICTVÍ

autor: **Kateřina Tučková**
Český rozhlas Plzeň

**NĚKDO JINÝ.
KNIHA PROMĚNY**

autor: **Imre Kertész**
četba na pokračování ČRo

AUDIO NOSIČE:**STUDIE V ŠARLATOVÉ**

překlad: **Vladimír Henzl**
Radioservis, a. s.

MŮJ STRÝC ODYSSEUS

autor: **Jiří Marek**
Radioservis, a. s.

BÍDNÍCI

dramatizace: **Jan Strejček**
překlad: **Zdena Pavloušková**
Radioservis, a. s.

NESMRTELNÝ ETRUSK

překlad: **Marta Hellmutová**
Radioservis, a. s.

MOTÝLEK

autor: **Henri Charrière**
četba na pokračování,
vydání na CD

Zastupujeme

Imre Kertész, narozený 9. listopadu 1929 v Budapešti, je jedním ze stěžejních maďarských autorů. Kvůli svému židovskému původu byl na prahu dětství deportován nejprve do Osvětimi a posléze do Buchenwaldu, odkud byl v roce 1945 vysvobozen americkou armádou. Po absolvování dvouleté vojenské služby již zůstal natrvalo na volné noze nejprve jako překladatel, poté jako svébytný autor vlastních děl. Zmiňme zde především jeho první román *Člověk bez osudu* (*Sorstalanság*), vyprávějící hrůznou zkušenost patnáctiletého Györgyho z Osvětimi, který byl v roce 2005 zfilmován. Dále *Fiasko*, *Kaddiš za nenarozené dítě* a *Likvidaci*, jež uzavírá volnou tetralogii s tematikou holokaustu jako konce evropské kultury. Kertézsovo dosavadní dílo tvoří i sbírka povídek a čtyři svazky studií, esejů a fejetonů, za všechny jmenujme knihu *Někdo jiný*. *Kniha proměny*, jejíž název odkazuje na Rimbaudovo „Já je někdo jiný“, kde se autor potýká s problematikou totožnosti pomocí fragmentálních textů melancholického vyprávěče. V roce 2002 jej Švédská královská akademie poctila **Nobelovou cenou** „za způsob psaní, které podporuje křehkou zkušenost jednotlivce proti barbarské svévolnosti historie.“

Henri Charrière (1906–1973), byl francouzský kriminálník a spisovatel, odsouzený na desítku let nucených prací v hrůzných podmínkách Francouzské Guyany. Název díla *Motýlek* (*Papillon*), je odrazem jeho přezdívky, a popisuje léta strávená v pekle tropické trestanecké kolonie, útěky, dobrodružství a opakovaná uvěznění. Přestože Charrière celý život tvrdil, že jeho příběh je pravdivý, moderní badatelé se domnívají, že kniha je spíše koktejlem příběhů posbíraných od jeho spoluvězňů. *Motýlek* byl poprvé vydán v roce 1970 ve Velké Británii, ve Francii se ho poté prodalo na 1,5 milionu výtisků, což bylo tehdy spolu s nástupem minisukní označováno za morální úpadek Francie. V roce 1973 byla kniha zfilmována Franklinem Schaffnerem.

REJSTŘÍK

ČESKÉ HRKY

Honoré de Balzac, Marián Amsler – LESKA BIEDA KURTIZÁN
Charlotte Brontëová, Marián Amsler, Anna Saavedra – JÁNE EYROVÁ
Kateřina Tučková, Marián Amsler – VYHNÁNÍ GERTY SCHNIRCH
Zdenka Horčicová – NÁVŠTĚVA
Jan Jurek – OUTSIDER
Franz Kafka, Vladimír Fanta – ZÁMEK
Marianna Malcová, Lukáš Křišťan – NA ZÁKLADĚ UDÁNÍ (2015)
Ivan Mládek – MORDY V HIGH SOCIETY aneb ZASE VEDLE
Vlastimil Peška – KRKONOŠSKÉ POHÁDKY
Emil Artur Longen, Vlastimil Peška – UMRLEC A TRESTANEC aneb Fraška zcela aktuální

PŘELOŽENÉ ZAHRANIČNÍ HRKY

Mike Bartlett – LOVNÁ ZVĚŘ (GAME, 2015)
Mike Bartlett – ZEMĚTŘESEŇÍ V LONDÝNĚ (Earthquakes in London, 2010)
Mike Bartlett – KING CHARLES III. (2014)
Sibylle Berg – NOČNÍ ŽIVOTY (NUR NACHTS, 2009)
Carlotta Clerici – DNES VEČER OVULUJI (CE SOIR J'OVULE, 2010)
Carlotta Clerici – VELETOK (LE GRAND FLEUVE, 2007)
Joe DiPietro – UMĚNÍ VRAŽDY (Art of murder, 2000)
Susannah Finzi – PŘEHLÍZENÍ (Blind eye, 2014)
Sigrid Carré-Lecoindre – RAPSDIE BEZ TVÁŘÍ (RHAPSODIE SANS VISAGES)
Julien Daillyère – SHAKESPEARE A CERVANTES (SHAKESPEARE ET CERVANTES, 2013)
Nicolas Doutey – ODCHÁZÍM DVAKRÁT (JE PARS DEUX FOIS, 2012)
Suzanne Lebeau – LIDOŽROUTEK (L'OGRELET)
Jan Friedrich – OBRAZY SVOBODY (SZENEN DER FREIHEIT, 2014)
David Gieselmann – KONTEJNER PAŘÍŽ (CONTAINER PARIS, 2013)
Sam Holcroft – PRAVIDLA PŘEZÍTÍ (Rules for living, 2015)
Rebekka Kricheldorf – HOMO EMPATHICUS (2014)

Rebekka Kricheldorf – VŠEDNÍ DNY A EXTÁZE (ALLTAG & EKSTASE, 2013)
Rebekka Kricheldorf – CESTA VÁLEČNÍKA (DER WEG DES KRIEGER, 2013)
Rebekka Kricheldorf – TESTOSTERON – ČERNÉ PODOBENSTVÍ
(TESTOSTERON – EINE SCHWARZE PARABEL, 2012)
Rebekka Kricheldorf – VILLA DOLOROSA (2009)
Stefano Massini – LEHMAN BROTHERS – VZESTUP A PÁD JEDNÉ RODINY
(LEHMAN TRILOGY, 2013)
Mark O'Rowe – OUR FEW AND EVIL DAYS (2014)
Nick Payne – PARALELNÍ SVĚTY (Constellations, 2012)
Moses Raine – OSLÍ SRDCE (Donkey Heart, 2014)
Mohamed Rouabhi – KAVÁRNA PROZŘETELNOST (PROVIDENCE CAFÉ, 2003)
David Rudkin – MILOSTNÁ PÍSEŇ ALFREDA J HITCHCOCKA
(The Lovesong of Alfred J Hitchcock, 2013)
Sébastien Thiéry – DVA ÚPLNĚ NAZÍ MUŽI (DEUX HOMMES TOUT NUS, 2014)
Sébastien Thiéry – ZAČÍNÁME KONČIT (LE DEBUT DE LA FIN, 2011)
Sébastien Thiéry – KDO JE PAN SCHMITT? (QUI EST MONSIEUR SCHMITT?, 2007)

NEPŘELOŽENÉ ZAHRANIČNÍ HRKY

Robert Askins – HAND TO GOD (2014)
Robert Askins – PERMISSION (2014)
Ángel Hernández Arreola – PADRE FRAGMENTADO DENTRO DE UNA BOLSA (2013)
Jon Jory – PRIDE AND PREJUDICE (2013)
Conchi León – SANCTIFICARÁS LAS FIESTAS
Anders Lustgarten – LAMPEDUSA (2015)
Owen McCafferty – DEATH OF COMEDIAN (2015)
Ott Aardam – TENKÝ LED (Jää, 2013)
Martin Algus – POSTMODERNÍ RODINY (Postmodernsed leibkonnad, 2009)
Jim Ashilevi – KLUCI DO DEŠTĚ (Nagu poisd vihma käes, 2005)
Piret Jaaks – VIDĚT RŮŽOVÉ SLONY (Naha roosat elevanti, 2011)
Merle Karusoo – MISIONÁŘI (Misjonärid)
Andri Luup – HOLUBICE (Tuvi, 2008)
Hiri Müüripeal – KAMARÁDI MI ŘÍKAJÍ PAUL (Pegasus, sõpradele Paul, 2010)
Tiit Ojasoo, Ene-Liis Semper,
Eero Epner – NADRŽENÝ ESTONSKÝ HOŠÍ (Garjatsije estonskije parni, 2007)
Paul-Eerik Rummo – HRA NA POPELKU (Tuhkatrinumäng, 1969)
Urmás Vadi – PRAVÝ ELVIS! (Elvis oli kapis!, 2005)

3D

**Agentura DILIA ve spolupráci s DAMU,
mezinárodním divadelním festivalem Zlomvaz 2015
a Pražským Quadriennale 2015 vás zve na tři scénická
čtení nových her a diskuzi o současné dramatice.**

V rámci festivalu Zlomvaz (18.–28. května) budou prezentovány tyto hry:

SIBYLLE BERG: NOČNÍ ŽIVOTY

FALK RICHTER: POD LEDEM

REBEKKA KRICHELDORF: VŠEDNÍ DNY A EXTÁZE

Pro více informací sledujte www.dilia.cz a www.zlomvaz.cz.
Projekt vznikl za podpory Správní rady DILIA a Hl. města Prahy.

HERRERA: Správam sa k ľuďom tak, ako si zaslúžia. Vy ste teraz pre mňa nič, spodína, hlúpy a nečistý tvor. Celé roky ste sa živili svojím telom a zanedbávali svoju dušu. Tá je teraz celkom zdegenerovaná. Tri mesiace ste skúšali žiť pre lásku a poctivo pracovať a ako to dopadlo? Nevydržali ste to, pokúsili ste sa o samovraždu! Nevážite si svoj život, prečo by som si ho mal vážiť ja?

(Honoré de Balzac, Marián Amsler: Lesk a bieda kurtizán)

Divadelní, literární,
audiovizuální agentura, z. s.

Kudy k nám:

Metrem B na stanici „Vysočanská“, poté cca 3 min.
směrem za ČSOB (platí pro oba východy z metra).

U stanice metra jsou zastávky mnoha autobusů
a tramvají. V přízemí naší budovy se nachází restaurace,
na budově je velký nápis DILIA.